

Kansanääni

Nro 3/07

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Kesäkuu 07 - Elokuu -07

Irtonumero 1,70 €
6. vuosikerta

Tulevaisuus rakennetaan

työkansan yhteistyöllä

Alkaneet TES-neuvottelut, sekä oikeistohallituksen toimet mm. päivähoito- ja asuntokysymyksissä antavat ymmärtää, että tulossa ovat entistäkin kovemmat ajat. STP:n piirissä katsomme, että oikeasuuntainen muutos edellyttää työkansan yhdistymistä yhteisen poliittisen ohjelman taakse. Siksi STP pyrkii muodostumaan työkansaa yhdistäväksi demokraattiseksi liitoksi. Tästä ja Suomen poliittisesta yleensäkin STP esitti arvionsa Vappuna.

Sivut 2, ja keskiaukeama

Hallitus iskee päivähoitoon ja asumiseen

Oikeistohallitus aloitti työnsä kaavailemalla alkajaisiksi 0-maksuluokan poistamista lasten päivähoitosta. Tämä kostautuisi heti vähävaraisimpien perheiden lapsille. Samoin hallitus ilmoitti lopettavansa Aravalainat, "koska niitä ei enää kysytä". Jo aikaisemmin hallitukset ovat rakentaneet juonen pitämällä Aravakorot pankkilainoja korkeampina. Tällä on pyritty siihen, että kaikki asunnot saatetaan markkinoiden armoille, sillä vastoin pankkilainoja aravaehtoihin sisältyi määräävä myyntikielto. Pidemmällä tähtäimellä hallitus tavoittelee siirtymistä kokonaan markkinavetoiseen omistusasuntokäytäntöön.

Sivu 4

STP:n kannattajakortteja kerätään kadulla

STP kerää 5000 tarvittavaa kannattajakorttia päästäkseen takaisin puolurekisteriin. Nykyisen työtätekeviä ihmisiä kohtaan kovan ja kansanvastaisen politiikan muuttamiseksi vastaamaan tavallisen kansan - paikansaajan, yrittäjän, viljelijän, eläkeläisen, opiskelijan tai työttömän - etua, tulee näiden väestöryhmien muodostaa poliittinen liitto. STP haluaa rakentaa näitä laajoja kansalaispiirejä yhdistävän liiton, johon yksityiset ihmiset ja heitä edustavat järjestöt voivat tasa-arvoisina liittyä. Kuvassa Esko Auervuolle kerää kortteja sekä keskustelelee maailman menosta Helsingin Itäkeskuksen Tallinnan aukiolla.

Sivu 6

Sivu 2:

- * Rahaa jaettava
- * Parannuksiako luottamusmiesten asemaan?

Sivu 3:

- * Johdannaismarkkinat
- * Oletko valmis?

Sivu 4:

- * 0-maksuluokka säilytettävä
- * Asumisesta markkinavoi-
mien myllerryksentä??
- * Syyllistyykö Suomen poliitti-
nen johto kansanmurhiin?

Sivu 5:

- * Helsinki harjoittaa väestö-
vastuuttomuutta

Sivu 6:

- * STP:n kannattajakortteja
kerätään kadulla
- * Takinkääntäjän muutokuva

Sivu 7:

- * Kansainvälinen asbestise-
minaari Helsingissä
- * Tupoteatteri pyörii jälleen

Sivut 8-9:

- * Vapun puheet

Sivu 10:

- * Talvisota 3
- * Kommunistien Liitto Bel-
giassa vierailulla

Sivu 11:

- *Suomalaisvierailu KDKT:hen

Sivu 12:

- *Saksan G8-kokouksen vas-
tatapahtuma
- * Säästyykö Iran hyökkäyk-
sestä?

Sivu 13:

- * Tallinnan pronssisotilas

Sivu 16:

- * EU:ta vastaan voiton päi-
vänä

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2007

Rahaa jaettavana

AY-liikkeen sopimusneuvottelut ovat alkaneet reilusti etujassa. Tähän lienee syynä se, että työnantaja puoli irtisanoutui heti vaalien jälkeen tupo-sopimuksesta. Työnantajat haluavat työpaikkakohtaisia sopimuksia, jopa henkilökohtaisia sopimuksia, joihin he eivät halua valtiovaltaa millään tavoin. Oikeiston voitettua vaalit EK katsoi, että nyt heillä on erityisen hyvä mahdollisuus vyöryttää omia tavoitteitaan mm. luottamusmiesten asemasta läpi sopimusrintamalla.

AY-liike on hyväksynyt tilanteen ja lähtenyt tekemään liittokohtaisia sopimuksia. Tätä on auttanut se, että kapitalistinen Suomen talous on ollut jo pitkään voimakkaassa kasvussa ja yritykset ovat tahkonneet järjestään ennätysoitoja. Tällaisessa tilanteessa liittojen tulisi tietysti käyttää suotuisaa tilannetta hyväkseen työntekijöidensä palkkojen korottamiseksi.

Ensimmäisenä sopimuksen ehti tehdä Kemianliitto, se ns. "avasi pään". Kemianliiton sopimus on pituudeltaan kaksi vuotta ja kahdeksan kuukautta. Siihen kuuluu kolme palkankorotusta, joiden yhteisvaikutus on lähelle 9%. Sopimuksen alkuun kuuluu vielä erityinen kertakorvaus, jonka suuruus riippuu alasta; muovin- ja kemian teollisuudessa se on 240 euroa kun taas maakaasu- ja petrokemian alalla se on 305 euroa. Tehdyistä sopimuksesta voidaan sanoa, että 9% korotus tällaisessa tilanteessa on täysin alimitoitettu. Se ei vielä muuta yhtään yhteiskunnallista tulonjakoa palkkatulojen suuntaan, ja tämä tilanteessa, jossa mm. hinnat ovat vahvassa nousussa, erityisesti asuntojen hinnat. Palkkavaatimukset tulee asettaa paljon korkeammalle.

Kemianliiton jälkeen liikkeelle lähti Metalliliitto vakaana aikomuksenaan ylittää Kemianliiton sopimuksen taso. Puheenjohtaja Vuorenmaa selvitti, ettei Metalliliitto aio vertailla tavoitteitaan Kemian kanssa, mutta heidän tavoitteidensa pohjalta on vain se tilanne, että metallialan yrityksillä on mennyt erityisen hyvin.

Julkinen sektori ja kaupan ala sensijaan jättävät sopimustensa hieromisen syksymmälle. Ne ovat naisvaltaisia aloja, joiden suhteen erityisesti muistetaan hoitoalalle ennen vaaleja annetut lupaukset 500 euron korotuksella.

Heti Kemianliiton sopimuksen jälkeen alkoi ilmestyä jarrumiehiä, erityisesti nykyinen Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen, joka vaatii "palkkamallia" ja pieniä korotuksia, jottei talous ylikuumenisi ja inflaatio yllättäisi. SAK:n Ihalainen ei ole tähän pistänyt paremmin vastaan.

Kuitenkin liittojen tulee nähdä, mikä maailmassa on tällä hetkellä todellinen tilanne. Kapitalisteilla on nyt niin paljon rahaa "ettei paskalle taivu". He eivät enää tiedä mihin pääomiaan sijoittaisivat - todelliseen tuotoon he eivät halua sijoittaa, vaan kaikenlaisiin optioihin ja johdannaisiin.

Avainasemassa on myös Vanhasen hallitus. Sen olisi kippottava valtion kassaan verovaroja suuryrityksiltä, sillä ilman sitä julkisen sektorin ja hoitoalan palkankorotukset jäävät haaveeksi. Kokoomus kuitenkin voitti vaalit, joten rikkaiden kukkarolla käynti tuskin toteutuu ja hoitoala ja muut naisvaltaiset alat jäävät taas pienille korotuksille.

Tuore uutinen on, että Kone Oy:n Antti Herlinin osakesalkku on kasvanut yli miljardin. Ammattiliioilla olisi nyt näytön paikka, mutta siihen ne eivät näytä pystyvän, vaikka rahaa olisi jaossa - ja paljon.

Tilaa Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

PARANNUKSIAKO LUOTTAMUSMIESTEN ASEMAAN JA TYÖSUHDETURVAAN?

Viimeaikoina on AY-liike vaatinut luottamusmiesten työsuhteturvaan parannuksia. Syy näihin vaatimuksiin on ollut se, että työnantajat ovat purkaneet laittomasti luottamusmiesten työsuopimuksia. Kuuluisin tapaus sattui syksyllä 2004 kun Tamperelainen Tamglass oy antoi pääluottamusmiehelle potkut, joiden syynä ei ollut mikään muu kuin, että kyseisen pääluottamusmiehen edustamiensa duunareiden puolta.

Potkut johtivat laajoihin lakkoihin, joihin osallistui kymmeniä tuhansia työläisiä. -Työtuomioistuimien tuomitsi Tamglassin maksamaan potkut saaneelle kymmenien tuhansien eurojen korvaukset, irtisanomisajan palkan ja oikeudenkäyntikulut. Sama instanssi tuomitsi myötätuntolakkoihin osallistuneet ammattiosastot lakkosakkoihin!

EK:n nokkamies tahtoo osaavia luottamusmiehiä

EK:n hallituksen puheenjohtaja Antti Herlin puhui järjestönsä kevätkokouksessa 24.5.2007 tähän tapaan: "Vastuullinen luottamusmies rakentaa tänä päivänä aktiivisesti yrityksen menestystä. Menestyvä yritys on myös henkilöstön etu. Jokaisella henkilöstöedustajalla pitäisi olla ymmärrystä yritystoiminnasta liikeluodellista osaamista sekä hyvät johtamis-, neuvottelu ja vuorovaikutustaidot. Ilman näitä taitoja sekä rohkeutta ja halua aktiiviseen työskentelyyn luottamusmiesten toiminta rajoittuu lähinnä siihen, että he valvoivat perinteiseen tapaan sopimusten ja säästösten soveltamista työpaikoilla.

- Sopimustoiminnan siirtyminen kohti yritystasoa vaatii luottamusmiehiltä laaja-alaisuutta ja kykyä nähdä toiminnallisia kokonaisuuksia. Kyvykkäiden henkilöiden löytäminen on haaste ammattiyhdistysliikkeelle, mutta se on tärkeä kysymys myös uusiin toimintamalleihin valmistautuville yrityksille.

- Elinkeinoelämän kannalta on tärkeää, että yrityksessä on osaavat ja vastuulliset luottamusmiehet. Tällaiset henkilöstön edustajat pystyvät työskentelemään yritysjohdon kanssa menestyksellisesti yrityksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Elinkeinoelämä on valmis jatkamaan AY -liikkeen kanssa keskustelua toimista, joilla voidaan vahvistaa luottamusmiesten asemaa ja edistää uudentyyppistä luottamusmiestroolia.

- Samassa yhteydessä on käsiteltävä myös luottamusmiesten asemaa ja vastuuta työrauhan takajina. Tätäkin roolia on vahvistettava, sillä laittomia lakkjoita on edelleen paljon. Vuonna 2006 EK:n jäsenyrityksissä toimeen pannaista lakoista 99 prosenttia oli laittomia. Näissä lakoissa menetettiin yhteensä 85 000 työpäivää."

Vastuulliset ja vastuuttomat

Joihinkin Herlinin toiveisiin voi yhtyä. Esimerkiksi siihen että luottamusmiehillä pitää olla liikeluodellista osaamista, hyvät johtamis- ja neuvottelutaidot, sekä rohkeutta ja aktiivisuutta.

Niitä tarvitaan viimeistään siinä vaiheessa, kun yksityinen pääomien ja tuotantovälineiden omistuksen lakkautetaan. Mitä tulee siihen, että luottamusmiehet valvovat sopimusten ja säästösten soveltamista ja toteutumista työpaikoilla, se johtuu siitä, ettei heidän aikansa juuri muuhun riitä, koska työnantajat eivät niitä sopimuksia ja lakeja noudata. Hiihtäjä karpaasi Mika Myllylä sanoi jotenkin niin, että urheilussa kaikki on sallittua mikä ei ole erikseen kielletty. Työelämässä näyttää olevan sallittua sekin mikä erikseen on kielletty. Kun lakien ja sopimusten rikkomisesta ei seuraa sanktioita niin työnantajat eivät surutta rikkovat. Suurin osa, 99 prosenttia, Herlinin mainitsemista "laittomista" lakoista pannaan toimeen juuri siksi, että työnantaja on ensiksi itse ryhtynyt laittomuksiin.

Herlin voisikin peräänkuuluttaa vastuullisuutta järjestönsä edustamien yritysten johtajilta, jotka täysin vastuuttomasti ulkoistavat, lomauttavat, vähentävät väkeä ja päälle päätteeksi vievät koko yrityksensä "kiinaan". Samoin Herlin voisi kuuluttaa osaamista yritysjohdajilta. Miten he esimerkiksi voivat laskea kannattavaksi sen, että maksavat toiselle yritykselle sen vuokraamista työntekijöistä, vaikka yhden vuokratun työntekijän hinnalla saisi palkattua kaksi oman yrityksen palvelukseen? Luottamusmiehet eivät tällaisia osaamattomuuteen perustuvia vastuuttomuksia edes esitä. Eivätkään ne olisi henkilöstön, sen vuokratunkaan etu, ei edes yrityksen etu.

Herlinin puheet siitä, että paikallisen sopimisen lisääntyminen vaatii luottamusmiehiltä laaja-alaista kykyä nähdä toiminnallisia kokonaisuuksia, tuntuu kummalliselta. Siellä missä kaksi luottamusmiestä kokoontuu, keskustellaan aina siitä, että työnantajan edustajilta puuttuvat niiden Herlinin mainitsemien ominaisuuksien lisäksi myös halua kyky sopia työehdoista.

EK:n pamppu on suunnannut puheensa viikasuntaan tässäkin asiassa. Kummallinen on myös Herlinin vaatimus työrauhaa turvaavista luottamusmiehistä! Hän itse asiassa vaatii että työnantaja valitsisi luottamusmiehen, jonka velvollisuus olisi vahtia sen etuja eikä suinkaan työntekijöiden!

Työehtosopimusneuvottelut ovat vielä (12.6-07) kesken kemian teollisuutta lukuunottamatta. Tässä vaiheessa ei ole vielä tietoa miten luottamusmiesten asema ja työsuhteturva on niissä edistynyt.

Toivottavasti duunariliittojen neuvottelijat eivät ole antaneet herliniläiselle "uudentyyppiselle" luottamusmieksiteelle periksi.

Markku Nieminen

Piilekö johdannaismarkkinoiden paisumisessa maailmanlaajuisesti riski kasvulle ja työllisyydelle

Hedge-rahastojen eli suojausrahastojen toiminta on noussut laajan huomion kohteeksi jopa siinä määrin, että asia oli käsitellyssä mm. G8-ryhmän kokouksessa Rostocissa kesäkuun alussa. Suomennsuojausrahasto antaa mielikuvan riskeiltä suojautumisesta, jossa on kuitenkin tavoitteena saada suuria voittoja nopealikkeisellä toiminnalla sekä toiminnalla, joka on vapaa rahoitussektorin järjestyksistä ja sääntelystä.

Suojausrahastojen toiminnan ydinalueita ovat johdannaiset, joka sisältää sen, ettei kaupata osakkeita, hyödykkeitä ja valuuttaa tai muita kohde-etuksia, vaan kaupankäynti kohdistuu oikeuksiin ja velvollisuuksiin tehdä näitä kauppia. Vaikka Hedge-rahastot ovat johdannaismarkkinoiden tärkeitä toimijoita, ne eivät ole ainoat, vaan johdannaistoimintaa toteuttaa laajasti koko rahoitussektori ja toimijoina ovat myös yritykset, eläkerahastot ja yksityiset kansalaiset.

Johdannaistoiminta on painunut viime vuosina moninkertaiseksi aiempaan verrattuna. Tämä on ollut osa pääomamarkkinoiden kasvua globalisaation myötä. Kyse on sopimuksista, joissa on kaksi osapuolta, ostaja ja asettaja, jolta ostaja ostaa johdannaistuotteen, mutta asettaja ottaa kantaakseen velkariskin. Asettajan saama johdannaisen hinta ei ole tämän tuloa vaan velkaa, jonka ominaisuus on, että velkasumma muuttuu kohde-etuuden hinnan muutoksen myötä.

Johdannaismarkkinoiden laajuus

Bank of International Settlementsin, BIS:n, vuoden 2006 lopun tilanteesta saatavien tilastotietojen mukaan (BIS, 5.6.2007, Internet-sivut) johdannaissopimukset olivat summaltaan 446 402 miljardia dollaria vuoden 2006 lopussa, kun summaan muut kuin markkinoilla vaihdettavat johdannaiset. Markkinoilla on vaihdettavia johdannaista 70 512 miljardia dollaria eli 15,8 % kaikista johdannaisista. BIS:n tilaston mukaan muita kuin markkinoilla vaihdettavia optioita oli 375 890,4 miljardia dollaria, mutta tiedotteessa he mainitsivat luvun 415 000 miljardia, jolloin summaamalla tähän markkinoilla vaihdettavat johdannaiset liikutaan vuonna 2007 noin 500 000 miljardin dollarin suuruusluokassa. Kyse on kohde-etuksien summasta, ei johdannaisista maksettavista hinnoista. Kohde-etuus on esimerkiksi osake, josta ei tehdä kauppaa, vaan esimerkiksi optio, joka antaa mahdollisuuden tehdä kauppaa osakkeella. Optioista maksetaan esimerkiksi 5 % osakkeen arvosta, mutta summa vaihtelee erittäin paljon riippuen mistä on kyse.

BIS:n lukujen perusteella muista kuin markkinoilla vaihdettavista optioista osakkeisiin kytkettyä oli 2 %, valuuttajohdannaista 10,8 %, korkojohdannaista 77,7 %, hyödykejohdannaista 1,8 % ja luottojohdannaista 7,7 %. Johdannaisista optioita oli 101 894,7 miljardia dollaria eli reilu viidennes kaikista johdannaisista.

Mielikuvan saamiseksi, mitä luvut pitävät sisällään, niitä voi verrata tuotantoon. Yhdysvaltain kansantuote on noin 12 000 miljardia ja se on noin viidennes maailman tuotannosta. Maailman tuotantona voidaan vertailla vuoksi käyttä summaa noin 60 000 miljardia dollaria (9000 dollaria per asukas). Jos maailman varallisuus, kun siihen lasketaan pääomakanta ja maa- ja vesialan arvo, on 5-7-kertainen verrattuna tuotantoon, maailman varallisuuden arvo olisi noin 300 000 – 400 000 miljardia dollaria.

5-7-kertaisuus esimerkkilaskelmassa perustuu siihen, että Suomessa kansallisvarallisuus oli runsaat 5-kertainen verrattuna kansantuotteen 1960-luvun taitteessa, kun Suomen per capita-tuotanto oli samaa suuruusluokkaa kuin maailman per capita-tuotanto 2000-luvun alussa, ja vajaa 20 vuotta myöhemmin kansallisvarallisuuden suhte tuotantoon oli noussut suunnilleen 7-kertaiseksi.

Koska maailman varallisuuden rakenne on hyvin erilainen kuin Suomen kansallisvarallisuuden, luvut ovat tässä vain esimerkinomaisia. Ne antavat mielikuvaa siitä, että liikutaan samoissa suuruusluokissa kuin puhuttaessa koko maailman varallisuudesta. Lukujen vertailussa on kuitenkin tarpeen ottaa huomioon se, että esimerkiksi osakkeiden arvo sisältää odotusarvoa, joka nostaa niiden arvon suuremmaksi kuin pääomakanta ja muu varallisuus nykyhetkellä.

Edellä tuli esille, että BIS:n tilastoissa optioiden summa oli vuoden 2006 lopussa 101 894,7 miljardia

dollaria. Tästä markkinoilla vaihdettavia optiosopimuksia oli 44 800 miljardin arvosta. Summien suuruus on sellaista luokkaa, että ne kuvaavat sopimusten sisältämien kohde-etuksien arvoa. Johdannaisista maksettavien hintojen, preemioiden, summat eivät siis ole näin suuria: optioissa esimerkiksi mahdollisesti 1/20 kohde-etuksien summasta. Silti kyseessä ovat valtaiset summat.

Perusongelma on siitä, että johdannaisten alkuperäinen tarkoitus on ollut suojauttaa hintojen vaihtelulta. Nytemmin niillä saattaa olla päinvastoin vaihtelua lisäävää vaikutusta sen lisäksi, että ne jakavat tuloja uudelleen valtavalla vipuvaikutuksella. Vipuvaikutus tulee etenkin niistä johdannaisista, joiden hinta on sidottu kohde-etuuden hintaan. Esimerkiksi jos Nokian osakkeen arvo on 20 euroa ja tähän tasoon asetetun option euron, option asettaja (myyjä) hankkii, jos osakkeen hinta jää alle 21 euroa (20+1). Jos osakkeen

hinta sen sijaan nousee 10 % 22 euroon, option hinta nousee pelkistetyssä esimerkissä 2 euroon eli 100 %. Jos osakkeen hinta nousee 20 % 24 euroon, option hinta nousee eurosta neljään euroon. Jos sijoitus on 10 000 euroa, se muuttuu 40 000 euroksi. Tämä raha siirtyy asettajan (myyjän) taskusta ostajan taskuun. Jos maailman mitassa kyse vipujohdannaissijoituksista on miljardeista ja kymmenistä miljardeista ja tuhansista miljardeista, näkee helposti, mitä tapahtuu, jos osakkeiden tai muiden kohde-etuksien hinnat muuttuvat yllättävästi. Siitä oli kyse myös esimerkiksi Fortumin johdon optioissa. Siinä hyötyjä oli johto ja asettajana (myyjä) Fortum, joka tällä tavalla maksoi johdolle.

Asiaan kytkeytyy erittäin monitahoisia kysymyksiä, mutta niihin voidaan palata. Laajempien häiriöiden mahdollisuus on olemassa.

Pekka Tiainen

Pekka Tiainen selvittää pääoman liikkeitä STP:n liittokokouksessa.

Oletko valmis?

Maailma on menossa lujaa vauhtia päin helvettiä. Ihmisiä tapetaan siksi, että maailman öljy-, kaasu- ja muut maaperän rikkauudet yritetään kahmia yksin, jenkien käsiin. Silloin aseina ovat tankit ja pommit. Mutta ihmisiä on myös siksi, että harvat voisivat rikastua. Silloin aseina ovat puute ja kurjuus. Ihmisille ei anneta työtä, leipää, ei asuntoja eikä hoitoa.

Venäjällä on mahtavat maaperän rikkauudet. Jenkit haluavat päästä niiden omistajaksi. Kun se ei enää tunnu onnistuvan dollareilla, harkitaan toisia tapoja. Siihen viittaa USA:n halu saartaa Venäjää etelästä ja lännestä sotilastukikohtilla. Toisaalla ja samanaikaisesti kahtiajakoa köyhiin ja rikkaisiin kiihdytetään kaikissa kapitalistien hallitsemisissa maailman maissa.

Globaali yhteiskunnallinen levottomuus lisääntyy. Sitä varten on rakennettava voimakkaat kriisinhallintajoukot. Lisäksi jokaisen maan on vahvistettava omia poliisia ja joukkojenhallintakykyään. Siksi kapitalistisissa maissa myös kapitalismin äärimmäisen muo-

don elementit vahvistuvat. Työttömyydessä rypevässä Euroopassa fasisistit oraat kasvavat. Julkeana esimerkkinä on Viro. Tiittävästi fasismin ja Hitlerin SS-joukot kukistaneen neuvostoarmeijan veteraanien eläkkeet on lakkautettu ja myönnetty SS-veteraaneille.

Suomen osalta toinen maailmansota päättyi 4.9.1944 Stalinin sanolemaan raskaaksi sanottuun välirauhasopimukseen. Siihen asti Suomi oli puolifasisistinen. Vielä sodan viimeisenä päivänä pantiin toimeen viimeinen kommunistin teloitus. Vasta välirauhasopimus muutti tilanteen. Siinä määrättiin, että kommunistit, ay-aktiivit ja muut rauhanpuolustajat on vapautettava keskitysleireistä ja vankiloista. Myös kaikki fasisistiset ja puolifasisistiset, mm. Suojeluskunnat ja Lotta-Svärd-järjestöt, on lakkautettava.

Vuonna 1947 välirauhasopimus sinetöitiin Pariisin rauhansopimukseksi. Mutta vuonna 1992 Suomi julisti yksipuolisella päätöksellä sen sotilaalliset rajoitteet mitättömiksi. Se oli paljon se. Niinpä Suojeluskunnan tyttävät, Lotta-Svärd, ovat jo nyt, viidenkymmen vuoden maanalaissuuden jälkeen, nousseet julkisuuteen. Jää nähtäväksi onko se pirulle annettu pikkusormi, joka lopulta vie koko käden. Nouseeko jonain päivänä myös Suojeluskunta

tai sen tapainen perillinen?

Pelko spontaaneista yhteiskuntarauhan häiriöistä on aiheellinen, sillä epätoivoisten osa-aika- ja pätkätyöläisten sekä työttömien määrä, työn puute, kasvaa koko ajan. Sitä kapinalliset eivät kuitenkaan halua suurin surminkaan myöntää. Siksi he pakottelevat kaikki yksityiset ja julkiset laitokset valehtelemaan.

Työministeriö on julkaissut ulkonäöltään ja kooltaan komean työpoliittisen tutkimuksen ”Työvoima 2025”. Se kuitenkin törmäsi Tilastokeskukseen, joka on EU:n käskystä ja kapitalistien hartaasta toivomuksesta ottanut uudeksi tavaksi ”tieteellisesti” väärentää kansantalouden elintärkeitä tietoja. Sen vanhoihin tapoihin on kuulunut tuottavuutta alentava BKT, uusiin kuuluu työtunnit ja työlliset. Niiden ansiosta nykyhetki ja tulevaisuus saadaan näyttämään todellisuutta ruusuemmilla.

Tämän tutkimuksen keskeinen viesti on, että vuonna 2030 työttömiä on 86 000 ja työttömyysaste 3,2 prosenttia. Tähän hienoon näköalaan takertuvat kaikki viralliset ja vähemmän viralliset tahot, poliitikot ja ilmeisesti myös ay-johtajat, sillä tutkimus lupaa kaikille töitä ja

toimeentuloa. Tuskin ketään kiinnostaa, paljonko tutkimuksessa on väärennöksiä.

Yhteen oleelliseen kohtaan voi varauksin yhtyä. Tutkimuksessa arvioidaan tuotannon kasvavan runsaan kahdenkymmenen vuoden aikana keskimäärin 2,2 prosenttia vuodessa. Se voi olla lähellä totuutta, mutta loppu on puhdasta huijausta. Työtuntien määrään on kasvatettu haamutunteilla. Toteutuneisiin ja vuosia myöhemmin korjattuihin tilastoihin on ilmestynyt 8 - 10 prosenttia tekemättömiä tunteja. Näihin lihotettuihin työtunteihin on laskettu tuotannon kasvua vastaava 2,2 prosentin tuottavuuden kasvu. Sitä vuoden 2030 tuntien määräksi on saatu 4 077 miljoonaa työtuntia.

Tutkimus kertoo myös, että näin työllistyy 2 585 000 henkeä, mutta vuoteen 2005 verraten henkilön työvuosi lyhenee vähin erin 1 577 tuntia eli 137 tunnilla. Kun kaavamaisesti laskien puolet työllisistä tekee normaalin työvuoden, niin toinen puoli koko ajan menettää työaikaa, joka on lopulta 274 tuntia. samalla he menettävät sitä vastaavan palkan. Näin on tämänkin mukaan selvää, että työläisten enemmistön kurjuus lisääntyy pikku hiljaa koko ajan ja varmasti.

Kai Konturi

0-maksuluokka tulee säilyttää

Hallitus aloitti köyhien kyykättämisen samantien. Päivähoidon 0-maksuluokan poistamisesta ei ollut mitään merkintää enempää hallituksen kuin Kokoomuksen ohjelmissa. Kuitenkin joku sadisti sen esityslistalle toi. Tällaisia sadisteja löytyy nykyhallituksesta paljon.

Hallituksen kaavailema päivähoidon nollamaksuluokan poisto osoittaa suurta välinpitämättömyyttä ja asiantunteuttomuutta vähävaraisten perheiden tilanteesta. Hallituksen edustajat ovat esittäneet maksuttoman kokopäivähoidon poistamisen ohjaavan vanhempia hoitamaan itse omia lapsiaan sen sijaan, että heidän lapsensa olisivat kokopäivähoitossa.

Vanhassen edellisen hallituksen aikana sosiaali- ja terveysministeriö sekä Kuntaliitto teettivät selvityksen (Väinölä 2004) kotivanhempien lasten päivähoitosta. Tästä selvityksestä ilmenee, että perheet, joissa on kotona oleva vanhempi, eivät ole homogeeninen joukko, vaan lapsen päivähoitolla on monenlaisia lapsen

hyvää kehitystä turvaavia perusteita. Selvityksessä kerrotaan esimerkiksi sairaan sisaruksen kotihoitosta, maahanmuuttajien kotouttamisesta, pätkityöstä ja hoitopaikan menettämiseen kohdistuvasta pelosta. Selvityksestä ilmenee myös, että päivähoitohenkilöstön arvioiden mukaan kotona olevien vanhempien lapset ovat päivähoitossa keskimäärin neljä päivää viikossa ja 6,5 tuntia päivässä. Kokonaiskäytön keskiarvo on tällöin 26 tuntia viikossa, mikä ylittää vain tunnilla osapäivähoidon 25 viikkotunnin rajan. Tämä kertoo enemmänkin päivähoitoin joustamattomuudesta kuin vanhempien haluttomuudesta hoitaa lapsiaan.

Nollamaksuluokan poistaminen kostautuisi ennen kaikkea vähävaraisten perheiden lapsille.

Hallitukselle yksinhuoltajan lapsilisän 10 euron korotus on "merkittävä summa" mutta 20 - 30 euron maksukorotus on edustaja Timo Kallin mukaan "pieni, kuvaannollinen summa". Tällä pienellä kuvaannollisella summalla lapsi syö kuitenkin monta ateriaa. Päivähoitomaksujen korotukset tekisivät työnteen entistä kannattamattomammaksi vähävaraisille. Yksinhuoltajien työllisyys on laskenut vakavasti laman jälkeen. Katja Forsenin tutkimuksen mukaan he kuitenkin tekevät mieluummin työtä kuin nostavat toimeentulotukea, siitä huolimatta että työtä tekemällä menettävätkin sosiaalipoliittisia tukiaan.

Kannustinloukut koituvat paitsi perheiden, myös työnantajien tappioksi. Erityisen mielenkiintoista hallituksen aikeissa on se, että nollamaksun poistaminen, myös poikkeukset huomioiden, loukkaa vähävaraisten perheiden lasten subjektiivista päivähoito-oikeutta. Miksi rikkaan perheen lapsella tämä oikeus olisi, mutta köyhiltä se halutaan poistaa? Subjektiviivinen päivähoito-oikeus antaa perheelle mahdollisuuden punnita erilaisia vaihtoehtoja oman, yksilöllisen tilanteensa kannalta. Vähävaraisten perheiden taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat vaativat laaja-alaista paneutumista ja oikein ajoitettua tukea. Päivähoito on ennaltaehkäisevää lastensuojeluytötä parhaimmillaan - ja edullisimmillaan.

Bodil Rosengren
Yksinhuoltajien ja
Yhteishuoltajien liitto

Asumisesta markkinavoimien myllerryskenttä??

Uusi porvarihallitus aloitti toimintansa räväkästi, lopettamalla aravalainoitettujen asuntojen tuotannon. Miten tämä sitten sopii yhteen hallitusohjelman kanssa, jossa lupataan "hallituksen edistävän jokaisen mahdollisuutta tarpeita ja toiveita vastaavaan asumiseen".

Tämä on kauniisti kirjoitettu, mutta tarkoittanee sitä, että asumisesta ja etenkin vuokra-asumisesta ei enää haluta vastata yhteiskunnan toimesta. Tässä mielessä maamme politiikka poikkeaa rajusti siitä käytännöstä, mikä on muualla Euroopassa, jossa keskustellaan siitä, että asuminen tulee käsittää yhtenä ihmisen perusoikeutena. Kansan äänen toimitus kävi asiasta pitkän puhelinkeskustelun Vuokralaisten Keskusliiton järjestö- ja koulutuspäällikön Ilpo Eerolan kanssa. Keskustelun tuloksena syntyivät seuraavat muistiinpanot:

Asuntopoliittikka ohjattu markkinavetoiseen suuntaan

Perusteluna sille, miksi hallitus aikoo lopettaa arava-lainojen myöntämisen hallituspiirit sanovat, että kukaan ei käytä näitä lainoja. Tämä tietenkin on totta, mutta se johtuu siitä, että hallitus on pitkään pitänyt aravalainojen korot huomattavasti tavallista pankkilainaa korkeampana. Tästä johtuen kunnallista yms. muuta, kuin omistusasuntotuotantoa on rahoitettu edullisempien vaihto-

ehtojen kautta. Asuntopoliittikka on ollut jo edellisten hallitusten toimesta (mm. Vanhasen hallituksen) "tuulijolla". Vasemmiston hampaatto-muus näkyi siinä, että Suvi-Anne Siimeksen vastatessa hallituksessa asuntoasioista lopetettiin asunto-oikeus ja pidettiin aravakorot korkealla. Asuntopoliittikka on leimannut linja, jossa ihmiset pakotetaan omistamaan asuntonsa. Aravaehtoihin on kuulunut rajoitukset, että markkinoille joutuvat yleishyödylliset aravalainoitettut asunnot pidetään mahdollisimman pitkään vuokra-asuina. Taaßen Aravaehtojen luopumisella tavoitellaan sitä, että kaikki asunnot ovat markkinoilla kaupan markkinahintaan.

Tavoitteeksi markkinavetoinen omistusasuminen?

Tällä kehityksellä on tuhoisat näkymät. Tiedetään, että ilantilaistet kiinteistöyhtiöt ostavat meiltä kokonaisia taloja. Varmasti ne eivät tule harjoittamaan tänne yleishyödyllistä asuntotuotantoa, vaan käärimään mahdollisimman paljon voittoja. Kyse on köyhän kansanosan kurjistamisesta. Tämä koskee myös niitä ihmisiä, jotka eivät halua sijoittaa elämäntyötään pelkästään asunnon hankintaan, tai niitä nuoria ensiasunnon hankkijoita, joilla ei ole varaa ostaa omistusasuntoa. Kaikkia näitä pakotetaan kalliiden omistusasuntojen hankintaan.

Tärkeintä on turvata kohtuuhintainen asuminen

Hallituksen asunto-ohjelmaan sisältyy useita asuntopoliittisia erityisohjelmia ja linjauksia. Ehkä tärkein tulossa oleva projekti on asuntokannan korjausrakentamishohjelma. Siitä on tulossa hallituksen periaatepäätös, jossa määritellään tavoitteet ja valtion panostus. Myös Rakennusliitto on vaatinut valtakunnallista asuntokannan korjausrakentamishohjelmaa. Hallitus lupaa tarkentamisa asuntopoliittisista toimenpiteistä ja rahoituksesta päätöksiä jo kuluvaan vuoden aikana. Hallituskaudella luvataan asuntopoliittista toimenpideohjelmaa, jossa kiinnitetään huomiota vuokra-asuntojen riittävyys, tonttipulaan ja pitkäaikaisasunnottomuuden vähentämiseen. Ohjelmia on tulossa, mikä on hyvä asia, koska asuntotuotannossa on kyse pitkäjänteisestä asiasta. Mutta kuten päätös Aravalainojen lopettamisesta osoittaa, tämän hallituksen linjaukset eivät lupaa hyvää. Ne ovat muotoilultaan epätarkkoja sekä yleisiä ja niistä puuttavat määrälliset ja konkreettiset tavoitteet. Asukkaiden kannalta tärkein tavoite olisi turvata kohtuuhintainen asuminen ja vuokra-asumisen aseman arvostuksen nostaminen. Pelkona kuitenkin on, että meillä Suomessa asumista ajetaan markkinavoimien myllerryskentäksi.

Toimitti Heikki Männikkö

Syyllistyykö Suomen poliittinen johto kansanmurhiin?

Puolustusvoimain komentaja amiraali Kaskeala antoi 25. toukokuuta julkisuuteen lausunnon, jonka syy oli suomalaisen sotilain kuolema Afganistanissa tienvarsipommin räjähtäessä. Kaskealan mukaan Suomen osallistuminen noin 100 sotilain vahvuudella osastolla Afganistanin operaatioon perustuu yhä haluun auttaa maan jälleenrakentamista.

"Meidän tehtävämme on auttaa afganistanilaisia rakentamaan se yhteiskunta jälleen jaloilleensa, ja siinä tarvitaan ulkopuolista apua", Kaskeala painotti.

Ylimmän sotilasjohtajan kanta yli 5 vuotta jatkuneeseen "rauhanturvaamiseen" on vähintäänkin kysymyksiä herättävä. Mikä on se yhteiskunta ja olotila, johon afganistanilaisia yritetään palauttaa? Onko avun antaminen paremminkin "apuun pakottamista"? Mitään epäselvyyttä ei liene sen seikan suhteen, että kukaan Afganistanissa ei kutsunut entisiä siirtomaavaltioja: Yhdysvaltoja ja Britanniaa suorittamaan maassa välittömiä sotoitoimia, vielä vähemmän saattamaan sitä sotilaallisen miehityksen alaiseksi.

Puolustusvoimain komentajan olisi syytä tutustua vaikkapa hänen omien alaisensa laatimaan, suomalaisille rauhanturvaamistehtäviin hakeutuville tarkoitettuun Afganistanin historiaan ennen julkista esiintymistä. (http://www.mil.fi/rauhanturvaaja/operatiot/isaf_historiakatsaus.dsp?printable=1&)

Toisaalta on niin, että korkeasakin virassa olevan sotilain epäkiitollinen tehtävä on tukea ylimmän valtiojohtajan linjaa, oli se sitten todellisten tavoitteiden kannalta miten peitelty tahansa.

Afganistanin 28 miljoonainen väestö, niin eripurainen ja epäyhtenäinen kuin se on ollutkin, on kuitenkin lähes yksimielisesti USA:n ja sittemmin Nato-johtoista miehitystä vastaan. Jopa farssimaisissa presidentinvaaleissa miehittäjän sätkynukeksi asetettu presidentti Hamid Karzai on viime joulukuussa vedonnut afganistanilaisiin, jotta nämä eivät enää auttaisi Natoa miehitysvallan ylläpitämiseksi.

Vuoristoinen ja vaikeakulkuinen, Suomen pinta-alaa noin kaksi kertaa suurempi Afganistan sijaitsee strategisesti keskeisellä paikalla Iranin, Kiinan, Pakistanin ja entisten neuvosto-tasavaltjojen: Turkmenistanin, Uzbekistanin ja Tadžikistanin ympäröimänä.

Yhdysvallat aloitti jo v. 2002 Kiinaa vastaan suunnatun ohjuskärjestelmän rakentamisen Afganistaniin. Näin Yhdysvallat pyrkii estämään Kiinaa koskaan nousemasta uhkaksi itselleen, mikä USA:n konservatiivisissa piireissä tarkoittaa Kiinan kieltäytymistä noudattamasta USA:n ja muiden johtavien kapitalististen maiden sille sanelemaa talouspolitiikkaa.

Samaa tarkoittava palvelee USA:n Afganistanin sodan varjolla perustama pysyvä sotilastukikohta Kiinan rajalla entisen Kirgisian neuvostotasavallan alueella.

Iranin painostamiseksi ja täysimittaisen sodan astinlaudaksi tarkoitettu lentotukikohta Neemrozzessa eteläisessä Afganistanissa ei jätä myöskään epäilyksen sijaa USA:n perimmäisistä tavoitteista.

Osallistumalla, vaikka vain välillisestikin, Afganistanin miehitykseen Suomi on sitoutunut kovaan suurvaltapolitiikkaan ja samalla raakaan siirtomaasotaan. Suomalainen kriisinhallintajoukko Afganistanissa tulisi mitä pikimmin vetää pois toiminta-alueelta ja kotiuttaa Suomeen!

Minne Suomi on ajautumassa?

Suomen poliittinen johto, Sosiaalidemokraattisen puolueen johto etunenässä, on ollut ajamassa Suomea anastussotiin, joissa ei köyhempien maiden väestöä säästetä.

Puolueettomuuspolitiikka ja YK:n suojissa tapahtuva kansojen rauhanomaisen rinnakkaiselo on syytä syrjään talouselämän oikeistolaisten vaikuttajien vallattua itselleen valtiovallan kapitalismin maailmanlaajuisen allianssin taloudellisella ja poliittisella avustuksella.

Verukkeeksi varustautumiselle ei kelpaa edes kuviteltu Venäjän uhka. Eversti(evp) Pekka Visuri on todennut aivan hiljattain, että kuvitteellinen uhka Venäjän taholta Suomea kohtaan on perustunut irrallisista tiedoista tehtyihin virhetulkintoihin. Mitä ilmeisimmin Suomi varustautuunkin sotimaan kaukana kotimaasta!

Tälle kaikelle on kuitenkin olemassa vaihtoehto

Kuuluisa suomalainen rauhanaktivisti Helena Kekkonen on kehottanut suorittamaan pieniäkin rauhantekoja! Tekoja on monenlaisia ja kaikki ne johtavat yhdessä muutokseen. Rauhantien pitkäjänteisyys vain on tärkeää!

Täydellisesti Suomi irti Natoista!
Ystävyyttä yli rajojen!

Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Helsinki harjoittaa väestövastuuttomuutta

Vuosina 1994-1997 toimeentulotukea saavia kotitalouksia oli Helsingissä vuosittain noin 55 000. Tuensaajien määrä oli supistunut v. 2006 noin 20 000 taloutta pienemmäksi. Saajien määrän vähentymisessä herättää ihmetystä etenkin se, kun yleisesti tiedetään tuloerojen maassamme kasvaneen kiivaasti kuin sienet sateella ja että maassamme asuu 600 000 köyhyydessä elävää ihmistä. Valtaapitävien on helppo mätkiä ja väheksyä vähävaraisia ja puolustuskyvyttömiä ihmisiä, koska he harvemmin lyövät takaisin.

Helsingissä työskentelee ainoastaan kaksi sosiaaliamiestä. Toinen heistä on osa-aikainen ja toinen kokopäiväinen sosiaaliamies. Heidän asiakaslaissa määritellyt tehtäväkennänsä on laaja käsittäen sosiaalihuollon kaikki toimintalueet. Heidän työtehtävänsä jakaantuvat kolmeen pääalueeseen: yksittäisten asiakkaiden auttamiseen, sosiaaliviraston toimintatapoihin ja rakenteisiin vaikuttamiseen sekä asiakkaiden asemaa edistävään yhteiskunnalliseen toimintaan osallistamiseen.

Hirviönpesä nimeltä Helsinki

Sosiaaliamiesten Helsingin kunnanhallitukselle 7.5.2007 toimittaman selvityksen mukaan pääkaupungin sosiaalihuollon asiakkaita kohdellaan kehnosti ja heidän oikeutensa toteutuvat huonosti. Sosiaaliamiesten laatima raportti todentaa meille sen tosiasian, että Suomi on jakautunut sisäisesti kahteen erilliseen valtioon – vaurauden ja köyhyyden valtakuntiin. Niistä toisen hyvinvoinnin mittayksikkönä on maksimi ja toisen taas minimi. Seuraavassa kerrotaan, kuinka vähäosaisia kansalaisia pompotellaan ja kohdellaan tylsisti sekä kuinka yhteiskunta siirtää velvoitteitaan muille tahoille. Kokoomuksen hallitsemassa Helsingissä sosiaalihuollon eettiseksi koodiksi on muotoutunut periaate – älä neuvo, vaan nöyryytä ja pompota.

Asiakaspalvelu surkeata

Sosiaaliamiesten mukaan v. 2006 aikana sosiaalihuollon asiakkaiden asema ja heidän saamansa palvelu näyttävät yhä huolestuttavampina. ”Asiakkaat kertoivat yhteydenottoissaan säännöllisesti siitä, ettei heidän yksilöllisiä elämäntilanteitaan huomioida riittävästi heille tehdyissä päätöksissä. Asiakkaat kertoivat toistuvasti myös vaikeuksistaan tavoittaa heidän asioitaan hoitavia työntekijöitä sekä vaikeuksistaan päästä tapaamaan näitä työntekijöitä. Asiakkaat toivat säännöllisesti esille myös sen, ettei heitä ollut neuvuttu tai ohjattu riittävästi asioidensa hoitamisessa tai selviytymisessään.”

Vastuuta sysätään muille

Asiakkaan asialla –selvityksen mukaan: ”Näyttää siltä, että yhä useampi taloudellisissa vaikeuksissa elävistä asiakkaista joutuu kääntymään kirkon diakoniatyön puoleen ja hakemaan ruoka-apua. Näin myös silloin, kun asiakkailla olisi selkeästi ollut oikeus myös toimeentulotukeen, mikäli päättökentteeksi olisi järjestetty asiakaslähtöisemmin ja työntekijät olisivat perehtyneet asiak-

Leipäjonot eivät poistu Helsingin katukuvasta, vaikka laman jälkeistä nousukautta on jatkunut jo toistakymmentä vuotta. Kuva Helsinginkadulta.

kaan avuntarpeeseen kokonaisvaltaisesti ja joutuisasti.”

Kohtelu törkeää

Sosiaalihuollon asiakkaita potkitaan virkailijalta ja paikasta toiseen. ”Yhä useammin asiakkaat toivat esille yhteydenottoissaan työntekijöiden työkeän kielenkäytön ja asiakkaiden syyllistämisen heidän vaikeista elämäntilanteistaan. Asiakkailta saadun palautteen perusteella näyttää siltä, että sosiaalivirastossa toteutetut henkilöstö- ja tehtävärakennemuutokset sekä v. 2005 organisaatio-uudistus ovat etäännyttäneet työntekijöitä yhä enemmän asiakkaiden avun ja tuen tarpeesta. Myös sosiaaliviraston arvomaailman muuttamisesta kovemmaksi asiakkaitaan kohtaan tulee viitteitä.”

Pitkäaikaisasiakkaitten palvelu heikentynyt

Vielä 90-luvulla sossun asiakkailta oli mahdollisuus kohdata sosiaaliohjaajia kuukausittain. ”Nyt kaikilla asiakkailta ei ole tätä mahdollisuutta, koska sosiaaliohjaajien määrän vähentämisen seurauksena ylitus painopiste kohdistuu nuoriin alle 25-vuotiaisiin sekä tulottomiin yksinhuoltajiksi. Tämän takia mm. useat pitkäaikaisasiakkaat jäävät tämän sosiaaliohjaajien ja tuen ulkopuolelle, vaikka sitä tarvitsisivat ja itse voisivat. Myös sosiaaliviraston omissa raportissa todetaan, että pitkäaikaisasiakkaiden kanssa vuoro-vaikutus on kaikkein puutteellisinta eikä maahanmuuttajien avuntarpeita tunnisteta vielä riittävästi.”

Toimeentulotuen alikäyttö

Tutkimusten mukaan toimeentulotuen alikäyttö on Suomessa merkittävä. Syytä sen hakematta jättämiseen on useita. ”Käyttöä vähentää mm. tietämättömyys järjestelmästä, riittämättömät tiedot tuen saannin ja sen myöntämisen perusteista. Hakemukseen tarvittavien toisteiden määrä tai pelko yhteiskunnan eläiksi leimautumisesta voi estää tuen hakemisen. Kun tuen hakemiseen liitetään lisäksi nöyryyttäviä piirteitä, kontrollia sekä väärinkäytösten epäilyä, tukea haetaan vähemmän. Tutkimuksen mukaan valtaosa tuen alikäyttäjistä määrittynyt köyhiksi ja suurimmalla osalla heitä on myös taloudellisia vaikeuksia. Toimeentulotuen alikäyttö on siten suuri haaste kansalaisten tasavertaisuuden ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden näkökulmasta. Jotta tuki kohdistuisi heille, joille se on tarkoitettu, tuen alikäyttöä tulisikin aktiivisesti pyrkiä vähentämään eikä päinvastoin (Kuivalainen, Yhteiskun-

tapoliikka 72(2007):1.”

Sosiaaliviraston säästötoimenpiteet ja kovenevat arvot

Toimeentulotuki ei ole mikään kultainen kädenpuristus yhteiskunnalta. Sen perusosa riittää juuri ja juuri kattamaan ne kotitalouksien menot, jotka perusosalla on tarkoitus kattaa. Mitä pidempään kansalainen joutuu elämään toimeentulotuen varassa, sitä lähemmäksi kiihtuu hänen rahapussinsa. Niukinta toimeentulotuen suoma kulutustaso on tutkimusten mukaan yksinasuvien kohdalla.

Vähävaraisten ihmisten taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen kannalta on käsittelemättömää, että sosiaalivirastossa ehdotettiin maaliskuussa 2007 ennaltaehkäisevän toimeentulotuen lakkauttamisesta kuluvalta vuodelta. Sosiaaliviraston johdossa tehtiin talouden sopeuttamiseksi seuraava ehdotus: ”Vuoden ensimmäisen ennusteen mukaan budjetoitujen määrärahojen ylitys toimeentulotuen osalta on 2 miljoonaa euroa. Sopeutukseksi esitetään ehkäisevän toimeentulotuen myöntämisen lakkauttamista. Ehkäisevän toimeentulotukeen on budjetoitu 2,3 miljoonaa euroa, josta on käytetty 200 000 euroa.”

Laissa mainitun kokonaisen etuuden lakkauttaminen ei ole lain mukaista eikä vastaa eduskunnan tahtoa

lisätä ehkäisevän tuen käyttöä erityisesti sosiaaliohjaajien välineenä.

Kaupungin ja sosiaaliviraston perustehtävät asiakkaiden parhaaksi

Selvityksen mukaan: ”Sosiaaliturvan tuoksien, etenkin perusturvaetuksien (esim. työmarkkinatuki ja kansaneläke) taso ja ostovoima ovat jääneet jälkeen yleisestä palkka- ja kustannustason kehityksestä. Jos perusturvaetudet palautettaisiin v. 1993 tasolle suhteessa palkkatasoon, niitä jouduttaisiin nostamaan noin 30 %. Käytännössä väliaikaiseksi tarkoitettua toimeentulotusta, on tullut muiden etuuskien paikkaaja. Suomi eroaa useimmista muista Euroopan maista kasvavan tuloikun ja pienituloisiin kohdistuvan lisäantuvan tarveharkinnan maana.”

Kunnan tarkoituksena on tuottaa tarvittavia palveluja asukkaalleen. Kunnan etu ei voi siten poiketa sen asukkaiden edusta. Suomen perustuslain mukaan julkisen vallan on turvattava jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja myös turvattava niiden toteutuminen.

Perustuslain 19 §:n mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Kysymyksessä on jokaiselle kansalaiselle kuuluva subjektiivinen oi-

keus, jonka mukaan julkisen vallan on myös turvattava jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä.

”Perustuslain 22 §:n mukaan julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteuttaminen. Tätä voidaan pitää perustuslain supersäännöksenä, jonka perusteella jokaisen virkamiehen yleinen velvollisuutena, niin valtion kuin kunnan palveluksessa, on perustaa ihmisoikeuksien aktiivinen edistäminen.”

Vammaispalvelut

Vammaispalvelulain mukaisen kuljetuspalvelun ongelmat alkoivat jo v. 2002. Ongelmat eivät ole ratkenneet vieläkään. Niin vammaiset kuin vammaisjärjestöjen edustajat ottivat yhteyttä v. 2006 sosiaaliamiehiin. ”Vuoden 2006 alussa apulaisoikeuskansleri Jaakko Jonka totei, että Etelä-Suomen lääninhallituksen on perusteltua valvontaa ja ohjausvelvollisuutensa mukaisesti pyrkiä varmistamaan, että vammaispalvelulain mukaista kuljetuspalvelua koskeva järjestelmä toimii Helsingissä myös käytännössä lain edellyttämällä tavalla.”

Vanhuus tulee liian usein yksin

”Täkkäiden ihmisten kanssa keskusteltaessa tuli selvästi ilmi heidän yksinäisyytensä ja vuorottomuutensa. Ystäväpiiri on voinut harventua, lapset asuvat toisella paikkakunnalla tai eivät ehdi hämään tai heitä ei ole. Vanhukset usein toteavat, että he tuntevat ”sekoavansa” koska eivät voi puhua kenenkään kanssa tai eivät pääse ulos asunnostaan. He kertoivat kokevansa sanojen ja puhekyvyn häviävän, kun katsovat vain passiivisesti televisiota. Usein vanhukset ovatkin alakuloisia ja itku on ollut herkässä myös puhelinkeskustelun aikana.”

Matti Laitinen

Lähde: ASIAKKAAN ASIALLA: Mitä asiakkaita kertovat yhteydenottoiltaan?

SELVITYS HELSINGIN SOSIAALIASIAMIEHISTEN TOIMINNASTA VUONNA 2006

Lilli Autti & Marja-Terttu Soppela 7.5.2007

Suomen Työväenpuolue STP uudistuu yhteistyöjärjestöpuolueeksi

Suomen Työväenpuolue STP:yn liittokokous pidettiin sunnuntaina 26.5. Kokouksessa päätettiin mm. puolueen uusista säännöistä, joissa puolueen tarkoituksykallassa ilmaistaan ajatus siitä, että ”STP on Suomen työväenpuolue, joka edustaa kansalaisten ja kansalaisten ja yhteisöjen yhteistyöjärjestöä, jossa jäseninä olevat järjestöt ja puolueet säilyttävät sääntöjensä ja periaatteidensa mukaisen itsenäisyyden. Sen mukaisesti puolueen tarkoituksena on kootta yhteen laajoja työväenpuolueita ja työstä välillisesti toimeentulonsa saavia kansalaisspiirejä edustavia, kriittisesti markkinatalouteen suhtautuvia ja ekologisesti arvoista kiinnostuneita järjestöjä, puolueita ja ihmisiä sekä luoda yhteinen poliittinen ohjelma yhteiskunnan muuttamiseksi vastaamaan laajojen työväenpuolueiden kansankerrostun etuja.”

Sääntöuudistuksen lisäksi kokouksessa puhuttiin paljon vaadittavien 5000 kannattajakortin keräämisestä. Siitä todettiin, että keräys on kova urakka, jossa kuitenkin onnistumme, kunhan suhtaudumme asiaan riittävän määrätietoisesti. Tavoitteenamme on kerätä kortit ”hyvän sään aikana”, koska talvipakkasessa kerääminen on paljon ikävämpää ja hankalampaa.

Kokous hyväksyi myös kielteisen kannan Suomen osallistumisesta kaikenlaisiin Naton tai EU:n johtamien sotaopeaatioihin. Siihen ei riittä edes selittämällä osallistuminen rauhanomaiseksi. Näihin operaatioihin osallistuvia joukkoja ei voida naamioida miksiäkään ”rakennus-prikaateiksi”, koska USA:n, Naton tai EU:n vastustajien mielestä suomalaiset prikaatit ovat yhtä lailla samaa sotajoukkoa kuin varsinaiset aseel-

liset sotaa käyvät joukot. Tämä tuli surullisella tavalla esille äskettäin Afganistanissa, missä suomalainen sotilas sai surmansa.

STP:n puheenjohtajana jatkaa Juhani Tanski Kuopiosta. Varapuheenjohtajiksi valittiin Pekka Tiainen Helsingistä, Jaakko Muilu Vihdistä ja Antti Siika-aho Haapajarvelta. Puoluesihteeriksi valittiin Heikki Männikkö Helsingistä.

Muut hallituksen jäsenet ovat: Reijo Katajaranta, Helsinki, Timo Nieminen, Karkkila, Kalevi Wahrman, Porvoo, Esko Koivisto, Vantaa, Esko Auervuolle, Helsinki ja Matti Laitinen, Helsinki. Hallituksen varajäsenet: Anja Saarikko, Lahti, Esko Luukkonen, Turku, Timo Kangasmaa, Helsinki, Jouko Nevalainen, Vantaa, Paavo Heikkinen, Helsinki, Janne Rahikainen, Helsinki

STP:n kannattajakortteja kerätään kadulla

STP on aloittanut puolue-rekisteriä varten 5000 tukikortin keräyksen. Varsinkin pääkaupunkiseudulla keräysryhmiä näkyy katukuvassa päivittäin. Tämä on meille tärkeä kampanja; keräämme tukikortit ja teemme poliittista selvitystyötä kertomalla välttämättömyydestä luoda työkansalle oma poliittiseen muutokseen pyrkivä voima. Katutyön yhteydessä käymme mielenkiintoisia keskusteluita. Tieto STP:n luonteesta ja tehtävistä kun ei ole yleisesti tiedossa. Suuri keskusteluhaluus onkin merkki kasvavasta muutoshalukkuudesta. Keskustelun tuloksena nimi kannattajakorttiin yleensä heltäisiin.

Vain tavallisia ihmisiä

Yksi useasti kuultu kysymyksiä on, että "keitä tunnettuja ihmisiä STP:n joukkoon kuuluu"? Lievää pettymystä voimme aistia kuulijassa kerrottuamme, että toistaiseksi joukkosamme ei ole "isoja julkkuja". Suhtautuminen muuttuu kerrottuamme, että STP toimii nykyisen kovan talouspolitiikan muuttamiseksi vastaamaan työtekeväin kansanosan etua. Siksi onkin epätoiminnallista, että kansanedustajat, virkamiehet yms, jotka ovat hankineet asemansa nykyisen yhteiskuntapolitiikan palveluksessa, vaarantaisivat asemaansa vaatimalla muutosta työtekeväin kansanosan lähtökohdista.

Kerromme katuyleisölle STP:n aktiivisten olevan järjestötyössä hyvinkin pitkään toimineita tavallisia ihmisiä, jotka katsovat, että muutosta vaatumuksen tulee lähteä tavallisesta kansasta.

Tässä on tukikorttien keräys käynnissä Porvoossa. Kerääjät: vesemalla on Kalevi Wahrman Porvoosta ja oikealla Eira Kärki Vantaalta. Keskimäinen henkilö on juuri allekirjoittanut kannattajakortin.

Työkansa on yksi joukko

Kuulemme myös usein, että "puolueenne nimeen sisältyvä 'työväenpuolue' ilmaisuna karkottaa ihmisiä, koska valtaosa palkansaajista ei koe kuuluvansa työväestöön". Monestakin syystä monet todella kavahtavat sanaa "työväki", mutta emme anna kysyjille periksi. Kerromme, että tänäänkin kaikki tuotteet syntyvät työstä ja suurin osa kansastamme (yli 80 %) kuuluu palkkatyöväestöön. Palkansaajaväestöllä on yhteinen etu puolustettavanaan. STP:n lähtökohhta on, että kaikkien palkansaajien tulee toimia yhtenä joukkona. Muutos parempaan saatetaan, kun työpalkasta toimeentulonsa saavat heräävät puolustamaan yhteistä asiaansa yhtenäisenä joukkona.

Eivätkö entiset työväenpuolueet kelpaa?

Usein pysähtyvät keskustelemaan Vasemmistoliiton ja SDP:n kannattajat kysymällä "miksi entiset eivät kelpaa?". Kerromme miten kansanvallan tilalle on tullut rahan valta, joka pakottaa koko poliittisen järjestelmän ajamaan etujaan. Myös SDP ja Vasemmistoliitto ovat mukautuneet osaksi tätä valtakoneistoa. Toimiminen tätä vastaan veisi heidät törmäyskurssille hallitsevan koneiston kanssa ja tällaista riskiä he eivät uskalla ottaa. Poliittisella kartallamme ei ole liikettä, joka kykenisi asettumaan vastavoimaksi markkinavoimien ylivalalle. Siksi olemme luomassa STP:ta. Lähes 100 prosenttisesti keskustelukumppanimme

myöntävät, että näin he itsekin ovat ajatelleet ja ovat tyytyväisiä kuullessaan asian nyt muidenkin suusta.

Valtaosa ohikulkijoista pitää omituisena sitä, että pienet puolueet eivät voi olla yhteistyössä. Kerromme, että tavoitteemme on muodostaa entisen SKDL:n tapaan työkansaa edustavien järjestöjen ja kansalaisten liitto, jolla on yhteinen poliittinen ohjelma työkansan aseman parantamiseksi.

Nyt te olette oikealla asialla

Kaikista keskustelijoista valtaosa myöntää, että "nyt te olette oikealla asialla" ja toivottavat työlle menestystä. Hyvälle asialle saa tukea ja monet myöntävät odottaneensa

jotain tällaista. Useasti paikalle tulee jonkun porvaripuolueen jäsen, joka sanoo, että "tuohon minä haluan osallistua". He ilmoittavat, etteivät ole tyytyväisiä oman puolueensa toimintaan ja haluavat yhteiskunnallista keskustelua. Myös monet "vanhojen työväenpuolueiden" kannattajat kirjoittavat kortin samasta syystä. Suurin ilo on huomata nuorten aktiivisuus, joita kannattajakortin kirjoittajista on valtaosa. He allekirjoittavat käsiyksiä nyky-yhteiskunnasta ja mikä antaa uskoa tulevaisuuteen.

Tehtävä kuuluu meille kaikille

Meillä on iso tehtävä kerätä STP:lle tarvittavat kannattajakortit. Tässä työssä pyydämme kaikkien tukea. Kuten kadulle voi kortteja kerätä omassa lähi- ja tuttavapiirissä. Siellä tulevat vastaan samat kysymykset, kuin katuyleisönsä keskustelussa. Kortit on tarpeellista täyttää huolellisesti. Keräystyön teuksi olemme ottaneet Kansan äänen kesänumerosta isomman painoksen, jota voimme käyttää keräystyön tukena. Lähihiivikkoina toimitamme keräystyön teuksi STP:n tiedotuslehdessä "Vapaa Sanan". Lähetämme kaikille tarvittaessa Kansan äänen ja Vapaa Sanan irtonumeroita sekä kannattajakortteja.

Kerätyt kortit voi lähettää STP:n osoitteeseen: PL 700, 00101 Helsinki. Lisätietoja ja keräysohjeita asiasta antaa mm. seuraavat toverit: Kalevi Wahrman: 040-5523099, Reijo Katajaranta: 040-5643205, Heikki Männikkö: 050-5884159, Juhani Tanski: 040-7641163.

Toimitus

Takinkääntäjän muotokuva

Matti Tapani Viialainen (*1953 Leppävirta) on takinkääntäjien takinkääntäjä. Hän eteni 1970 Etelä-Savon Teiniyhdistyksen piirisihteeriksi koettuaan 1969 "taistolaisen herätyksen" ja toimittuaan Vietnam-solidarisuustyössä. Tiedossani ei ole, lahjoiko hän koululaisia lakritsipatukalla kouluväleissä kuten vihreiden Pekka Sauri (lähde koulukaveri).

Viialainen yleni 1972 Satu Hassin (tuolloin teiniliitolainen ja myöhemmin Sosialistisen opiskelijaliiton SOL "taistolainen") värväämään Suomen Teiniliiton järjestösihteeriksi ja 1973 Suomen demokraattisen nuorisoliiton SDNL koulupoliittiseksi sihteeriksi. Viialainen kohosi 1974 Teiniliiton puheenjohtajaksi ja otti Esko Ahon liiton Keski-Pohjanmaan piirisihteeriksi. Liittokokouksessa 1975 "taistolaiset" jyräsivät Viialaisen tämän ollessa valmis myöntänytkyrjille muille poliittisille ryhmille. Opetusministeri Marjatta Väinänen (tosi mies kuin ratarouva Golda Meir) jäädytti Teiniliiton valtionavun, ja järjestö lakkasi 1976.

Viialainen tuli 1977 ylioppilaaksi, toimi Varusmiesliitossa, taksvärkkitoiminnassa ja muissa tehtävissä kunnes selvitti välinsä "taistolaisien" kanssa, irtautui heistä ja meni mukaan Liikkeen 88 työväli-

kuntaan. Se ajoi Suomen kansan demokraattisen liiton SKDL sosialistia Kalevi Kivistöä (oli ehdokkaana jo edellisissä presidentin vaaleissa) presidentiksi. Liike 88 perustettiin 1987, ja siihen tuli ihmisiä myös SKDL:n ulkopuolelta. Demokraattinen vaihtoehto DEVA oli erotettu SKDL:stä pari vuotta aiemmin eikä liittynyt Liikkeeseen 88, vaan valitsi ehdokkaakseen Jouko Kajanojan. Liike 88 johti osaltaan SKDL:n ja Suomen kommunistisen puolueen SKP lakkauttamiseen ja Vasemmistoliiton perustamiseen. (Ele Alenius toi 1967 sosialismin (joka erosi SKP:n sosialismista) SKDL:n, vaikka SKDL oli yhteistyöjärjestö tai -puolue.)

Seuraavaksi tapaamme Viialaisen Vasemmistoliiton puoluesihteerinä 1990-95. Ilmeisesti "taistolaismenneisyiden" vuoksi hänet syrjäytettiin puoluesihteerin toimesta. Viialainen oli 1990-luvun alussa Suomen EU-jäsenyyden kannalla yhtenä harvoista vasemmistoliittolaisista. Hän ajoi Vasemmistoliiton ja Suomen sosialidemokraattisen puolueen SDP yhdistämistä ja perusti 2005 yhdistyksen Vasemmisto yhteen.

Viialainen oli 1995-96 Yrjö Sirolan säätöjen puheenjohtaja ja 1996-2000 Eurooppalaisen Suomen

toiminnanjohtaja sekä 2000-07 Suomen ammattiliittojen keskusjärjestön SAK apulaisjohtaja. Hän erosi 2006 Vasemmistoliitosta, kun "vasemmiston" yhdistäminen epäoikeudenmukaista, ja oli eduskuntavaaleissa 2007 SDP:n ehdokkaana. Viialainen valittiin 2007 Etelä-Savon maakuntajohtajaksi päihittäen Ruralia-instituutin johtajan valtiotieteiden tohtorin Pirjo Siscon. Viialainen teki gradutyönsä SKP:n 14. edustajakokouksesta ja siihen johtaneesta kehityksestä sekä valmistui 2005 valtiotieteiden maisteriksi.

Viialainen oli 1980-81 kolmannen parlamentaarisen puolustuskomitean jäsen, 1989-90 parlamentaarisen puolustuspoliittisen neuvottelukunnan jäsen, kävi 2002 maanpuolustuskurssin ja on puolustusministeriön vapaaehtoisen maanpuolustustyön neuvottelukunnassa 2006 alkaen. Hän on väpeli eikä ikänsä puolesta päässe enää kertausharjoituksiin. Ehkä hänen ylenettäminen vielä omistavan luokan erinomaisen nöyrän palvelijan ansioista sotilasmestajaksi ei kun -mestariaksi.

Viialainen pakinoi lehtiin Uutispäivädemari, Savon Sanomat, Raken-taja ja Kansan Uutiset. Hän pilasi ja tuhraisi painoväriä paperia niin, että se kelpaa vain ikkunaa ja lattian pyyhkimiseen kuten Helsingin

Sanomat, mutta ei takapuolen pyyhkimiseen. Viialainen arvelee, kun mitä tarpeellisen talousyhteistyö Venäjän kanssa tiivistyy.

Hiljattain Viialainen kehotti Kotimaa-lehdessä työväenliikettä pyytämään kirkolta anteeksi sisällissodan kirkon vastaisia terroritoimia, koska punaiset surmasivat kuusi kirkkoherraa ja neljä kirkon apulaista. Miksi Aarne Saarinen, Ele Alenius, Arvo Aalto tai Suvi-Anne Siimes eivät ole pyytäneet anteeksi? Kirkko on harjoittanut henkistä terroria siunaamalla valkoisen terrorin joukkohautoihin kasuttuja uhreja monen ateistisen vakaumuksen vastaisesti mm. Tammisaarensa vankileirillä kuolleiden siunaus 1993. Kangasalan joukkohautaan haudatut vainajat siunattiin 2007. Kaikki kaatuneiden omaiset eivät olleet ilahtuneita kirkon omavaltaisista toisteista. Pappienkeltoitamisessa vainajissa oli paljon sellaisia, jotka eivät halunneet olla missään tekemisissä pappien ja kirkon kanssa. (Kaikkien tuli kuulua kirkkoon 1922 asti.)

Punakapinako kuten Viialainen väitti? Työläiset ryhtyivät luokkasotaan Etelä-Suomen omistavaa luokkaa (kartanonomistajia ja tehtailijoita) ja heidän lakeijoita (virkamiehiä ja sivistyneistöä) vastaan

tavoitteena vallankumous. Venäläisen upseeri Mannerheim sai eteläpohjalaiset sotimaan herrojen puolesta valehtelemalla, että taistellaan ryssiä vastaan. Aluksi riisuttiin 28.1.1918 venäläisiä varuskuntia aseista eikä pahempaa vastarintaa esiintynyt. Eteläpohjalaiset suoje-luskuntajoukot käännettiin etelään valheella, että ajetaan ryssät sieltä pois. Pohjalaiset kiihoitettiin ja erohdyttiin väärään sotaan. Valheen peittämiseksi valkoinen Suomi otti ideologiseksi hehkuvan ryssävihan. Vapaussodasta ei ollut kyse, sillä Lenin toverineen myönsi 31.12.1917 Suomelle itsenäisyyden, jonka keskuskomitea vahvisti 4.1.1918. Heikki Ylikangas suosittelee nimitystä sisällissota. Kansalais-tai veljesota ovat huonoja nimityksiä, sillä usein luokkasodassa taistelee ulkomaalaisia joukkoja.

Monenlaista takinkääntöä mahtuu Viialaisen elämään. Laskin peräti yhdeksän eri tyyppistä takinkääntöä. Yhteenvetona Matti Viialainen on muuttunut "taistolaiskäännyttämisestä" sosialidemokraattiseksi koiraksi, joka heiluttaa häntäänsä kaikille ja nuolee jokaista (lukuunottamatta luokkakantaisia). Viialainen on luvannut jättää puoluepolitiikan.

Hannu Kautto

Kansainvälinen asbestiseminaari Helsingissä

Sosiaalinen Terveysrintama järjesti 28.-29. huhtikuuta 2007 kansainvälisen asbestiseminaarin Kirjan talossa Helsingissä. Edustajia oli Australiasta, Kyprokselta, Kreikasta, Brasiliasta, Meksikosta, Portugalista, Ranskasta, Englannista ja allekirjoittanut Ruotsista ASBESTKAMP 85:n edustajana.

Stakes järjesti päivää aikaisemmin oman seminaarinsa Hanasaarassa, johon ottivat osaa Kansainvälisen rakennusliiton edustajat, jotka olivat myös Kirjan seminaarissa mukana.

Yhteensä osanottajia oli noin 50. Tiedottaminen seminaarista oli puutteellista. Sattumalta sain tiedon ja ilmoitauduin välittömästi. Toinen kummallisuus oli valtaeedioiden poissa olo. Minun lisäksi vain pari muuta on kirjoittanut Suomessa seminaarista.

Paikalla oli parista potilasjärjestöstä edustajia. Heillä oli kuitenkin vain muutaman vuoden kokemus. Koska asbestisairauksia ei ole laajemmin tutkittu lukuunottamatta erilaisia syöpämutoja, niin minulla oli suuri vaiva selittää, että virallisilla selityksillä ei ole kovinkaan suurta arvoa.

Kokousjärjestelyt oli hoidettu erinomaisesti. Tulkkaus oli ammattimaista ja viidellä kielellä. Siitä kiitokset järjestäjille.

Tri Pirjo Autio kertoi kymmenen vuosien karmeista kokemuksista asbestipotilaiden tutkimuksista. Hänen heikkoutenaan oli, ettei hän tuntenut kuntoutusta sillä tavalla, kuin minä. Olen saanut itse kuntoutusta Saksassa ja voin vakuuttaa, että elämän laatu- ja pituus ovat selvästi

Tyypillinen tilannekuva seminaarista. Tärkeää asiaa puhutaan monia eri kansallisuksia edustavien toimesta ja tulkkaus toimii. Tilaisuus oli kirjoittajamme mielestä onnistunut ja hyödyllinen.

parantuneet. Tauti sinällään on parantumaton. Kuitenkin myös lääkäreillä on tapana viipaloida asbestisairaudet. Sanotaan, että pleuraplack ei vaikuta keuhkojen toimintaan. Se on selvää potaskaa. Röntgenlöydöksessä pleuraplack ei merkitse, että asbestia olisi vain siinä paikassa. Asbesti aiheuttaa jäykkyyttä keuhkokudoksissa vaikka se ei näkyisikään. Verenkierto- ja aineenvaihdunta häiriöt ovat yleisesti jääneet vailla huomiota.

Seminaarin aineistossa oli Suomen lakeja ja tilastoja koskien asbestia. Lainsäädännössä oli huomioitu asbestin ohella erioniitti, jonka terveyshaitat ovat samankaltaiset. Erioniitti luonnossa on vulkaaninen kevytkivi, joka kelluu vedessä. Tätä kplakiveä käytetään mm. suodattimissa. Kuitenkin wollastonitiitti oli

”unohdettu”. Se aiheuttaa samanlaisia sairauksia kuin asbestin. Syy unohdukseen on se, että wollastonitiittiä mainostettiin hyvänä asbestin korvikkeena mutta totuus on toinen. Samalla tavalla mainostettiin aikoinaan vuorivillaa hyvänä asbestin korvikkeena. Kuitenkin jäljet olivat ehkä vielä karmeammat. Tanskassa tehdyn tutkimuksen mukaan itse murhat vuorivillapotiilaila ovat 6000% suurempia kuin keskiverto tanskalaisilla. Olisi mielenkiintoista tietää syy. Voisin arvailla, että kun ihmisen mielentila häiriintyy seroton-kortisoli epätasapainosta, niin kun kortisoli muodostuu munuaisissa, niin sen runsaus saattaisi selittää synkkämielisyys.

Seminaarissa Australian edustaja kertoi hyvistä kokemuksista, joita siellä oli saatu korvaavien

aineiden käytöstä. On luonnollista, että luonnon valla ja selluloosa eivät voi olla yhtä vaarallisia, kuin asbesti.

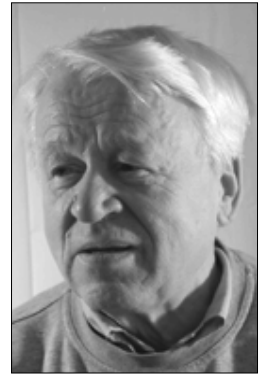
Ranskan edustaja puolestaan kertoi heillä käydyistä menestyksellisistä kampanjoista, joissa panostettiin puretun asbestin kuljetukseen ja loppusäilytykseen. Siksi ranskalaisia asbesti-tehtaita on siirretty Puolaan.

Lainopillisesta puolesta esitelmä SAK:n entinen pääjuristi. Hänen esityksessään on havainnut mitään huomauttamista. Siinä oli paikallaan myös latenssiajat. Ne ovat suomalaisten tutkimusten mukaan 2-40 vuotta. Seminaarin paperissa oli virheitä, niin että latenssiaika olisi 20-40 vuotta. Arjo Suonerä kokeneena juristina tiesi, miten työnantajat kieroilevat latenssiajoilla päästäkseen

juridisesta ja moraalista vastuusta.

Seminaari hyväksyi julki lausuman asbestin globaalista kieltämisestä. Jonkinlaisia kieltoja on 40 maassa jo. Mielestäni olisi voitu huomioida, että Ruotsissa purkaa riittää ainakin 200 vuotta eteenpäin ja että lähes kaikissa Ruotsin kaivoksissa on sivukivissä asbestia.

ASBESTKAMP 85 mielestä pitäisi tuomita asbestirikolliset vankeuteen. Ruotsissa on jo valmis laki ”yleisesti vaarallisesta rikoksesta” max 10 kuituuhuonetta(allmän farligt brott). Siinä on vain yksi ”mutta”, koska vain syyttäjä voi haastaa asbestirikolliset.

Wäinö Pietikäinen ASBESTKAMP 85:n toiminnanjohtaja

Tupo-teatteri pyörii jälleen

Kuva terveydenhoitoalan työntekijöiden mielenosoituksesta Narinkkorilla Helsingin Kampissa 14.11.2006, jolloin työntekijät voimallisesti vaativat parempia palkkoja itselleen.

Tulopoliittisia sopimuksia on Suomessa tehty 1960-luvun lopulta. Ensimmäinen varsinaisen tulopoliittinen kokonaisratkaisu (tupo), joka perustui kolmikantaan, (ammattilliset ja työntantajien keskusjärjestöt sekä hallitus) tehtiin vuonna 1969 valtakunnansovittelija Keijo Liinamaan johdolla (Liinamaa I).

Tupo ratkaisujen olennaisena osana on ollut työehtosopimusten lisäksi lainsäädäntö- ja veroratkaisuja, jolla työntantaja on ostanut ja saanut pientä palkankorotuksia.

Ammattiliitot ovat kyllä jo aikaisemmin ulkoparlamentaaristen toimintaperiaatteittensa mukaisesti painostaneet maan hallitusta erilaisiin sosiaalisiin uudistuksiin.

Tupojen syntymiseen vaikutti 60-luvun loppupuolen kehittyneet poliittinen tilanne.

Ratkaiseva tekijä oli ”ehyettämisen” vuonna 1966. Silloin SDP:n ja SKP:n johdolla TPLS syrjäytettiin SAK:n johdosta ja tilalle nostettiin SDP. Tämä johti lopulta SDP:n yksinvaltaan SAK:ssa. Se myös

rapautti SAK:laisen ay-liikkeen merkitystä työläisten ulkoparlamentarisina vaikuttajajärjestöinä. Aikaan liittyi myös suuntautuminen länsi-integraatioon.

Sopimus ay-jäsenmaksun ja työttömyyskassamaksun perimisestä työntantajan toimesta turvasi liittojen talouden, mutta samalla vähensi riippuvuutta jäsenistä. Voidaan sanoa, että tupot ovat olleet Eteläranta kymppin patruunoiden ja sosialidemokraattien erityisessä suojeluksessa. Puheissa sekoitetaan usein kolmikantaan perustuva tulo-

poliittinen kokonaisratkaisu ja keskitetty- ja kokonaisratkaisu. Keskitetyssä työehtosopimustavoitteissa liitot ja keskusjärjestöt sopivat yhdessä vaatimuksista. Yhteisesti sovitut vaatimukset voivat sisältää myös sosiaalisia ratkaisuja. Luonnontaan niiden pitäisi edustaa rahamääräisiä korotuksia ja solidaarista linjaa.

Miksi Eteläranta kymppin patruunat nyt kesken sopimuskauden ilmoittivat luopuvansa tulopoliittisesta kokonaisratkaisusta, on asia mitä ei voi ohittaa pohtimatta mihin sillä pyritään. Ovatko patruunat arvioineet pystyvänsä eduskuntavaalien jälkeisessä oikeistolaistuneessa ilmapiirissä paremmin heikentämään työehtoja, pudottamaan palkkoja, heikentämään luottamusmiesten asemaa ja hajottamaan ay-liikettä? Onko tarkoitus patistaa oikeistohallitusta hyvinvointivaltion suojaavien nopeampaan purkamiseen?

Tupo-aika on ollut kapitalisteille tuottoisaa. Pääomatulot ovat kasvaneet räjähdysmäisesti ja palkkatulojen osuus pienentynyt. Vaikka tuottavuus on kasvanut ja Suomi ”rikastunut”, niin samaan aikaan eläkkeet, lapsilisät, opintotuet, työttömyyskorvaukset jne. ovat itse asiassa alentuneet. Mihin kapitalistien edustajat Eteläranta kymppissä pyrkivät? Mitä ja kenen kanssa he ovat kabinetissa työläisten päämenoksi sopineet?

Mistä kertoo se, että jotkut liitot ovat tekemässä sopimuksia,

vaikka edellisistä sopimuksista aikaa on reilusti jäljellä? Tehty kemian sopimuksen palkankorotus on prosenttilinjainen. Kemia on tehnyt mm. öljynjalostuksen osalta sopimuksen, jonka pituus on 2v 7 kuukautta ja korotus keskimäärin 3 prosenttia vuositasoa. Kahden viimeisen vuoden korotuksiin sisältyy 0,4 prosentin paikalliserä, josta puolesta yrityksen johto voi päättää. Entä lausumat missä työnantajalle varataan neuvottelu-oikeus palkkojen pienentämiseksi? Missä on solidaarinen palkkapolitiikka, missä liittoason sopimusten ”suuret” palkankorotukset?

Työläisten keskuudessa toivottiin vielä kevään kuluessa, että porvarihallituksen suurten vaalilupausten, yhtiöiden jättivoittojen ja miljardiosinkojen aikana ammattiliittojen johto ja ainakin SAK olisivat aloittaneet kunnan työehtokamppailun. Aikaa olisi ollut yhteisen keskitetyn sopimuksen valmisteluun. Siinä tavoitteena olisi pitänyt olla yhtiöiden jättivoittojen mukaiset palkkojen korotukset. Luottamusmiesten oikeuksien ja aseman parantaminen, vuosi työajan lyhentäminen ja vaatimusten solidaarisuus. Olisi vaadittava hallitusta arvonlisäveron poistamista elintarvikkeilta ehdolla, että ne siirretään hintoihin, eläkeindeksin korjauksia ja pohjoismaisen hyvinvointivaltion turva- verkon vahvistamista.

Kalevi Wahrman Porvoon teleytötekijöiden toimikunnan jäsen

Yhteistyö on avain po

Pekka Tiainen

Vappuaamun uutisissa kerrottiin, että Viron hallitus on kieltänyt Vapun ja voiton päivän 9.5. mielenosoitukset. Sellaiseksi emme saa päästää tilannetta Suomessa kuin nyt Tallinnassa. Tärkein johtopäätös Tallinnan viime päivien tapahtumista on vuoropuhelun aikaansaaminen, jonka avulla aikaansaadaan Viron itsenäisyyttä vahvistavat ratkaisut siten, että eri kansanryhmien oikeuksista ja sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta huolehditaan. Sydämeimme on Viron kansan, niin eestiläisen enemmistön kuin venäläisen vähemmistön puolella. Meillä ei ole vähäisintäkään syytä lähteä mukaan vastakohtien yllyttämiseen eri väestöryhmien ja näkemysten välillä. Haluamme rakentaa ystävyyden siltaa Suomen ja Viron kansojen välille. Samoin haluamme rakentaa ystävyyttä Suomen ja suuren naapurimaamme Venäjän kansojen välille ja vahvistaa kansojen ystävyyden siteitä Pohjoismaihin ja koko ympäröivään maailmaan. Se on meidän tapamme rakentaa kansainvälisyyttä kunnioittamalla kansojen oikeuksia ja puolustamalla samalla omaa oikeuttamme kansalliseen olemassaoloon, kieleemme ja kulttuuriimme.

On tärkeää, että yhdessä me suomalaiset, virolaiset, latvialaiset ja ruotsit ja Tanska ja muut Euroopan kansat torjumme Euroopan Unionin perustuslain, koska se riihtää kansoilta oikeuden päättää omista asioista omassa maassa. Osavoitto on se, että perustuslaista ollaan poistamassa kohta, jolla Euroopan Unionin lait asetuvat kansallisten lakien yläpuolelle. Tämä ei kuitenkaan riitä. Perustuslailla, vaikka sen nimikin muutettaisiin, kaapataan jälleen 50 eri yhteiskuntapolitiikan osa-alueella valta Brysselin enemmistöpäätösvallan piiriin. Perustuslain nimeä aiotaan muuttaa. Nimen muutoksen tarkoitus on kuitenkin tehdä mahdolliseksi sen hyväksyttäminen Ranskan ja Hollannin ja muiden maiden parlamenteissa ilman, että tarvitsisi järjestää uutta kansanäänestystä.

Suomalaisten poikien ja tyttöjen, nuorten miesten ja naisten, lähettäminen ase kädessä sotimaan Euroopan Unionin ja NATO:n nopean iskun joukoissa on tapa kytkeä meitä EU:n militaristiseen ulottuvuuteen. Hallitus poisti ohjelmastaan liittoutumattomuuden ja kirjasi siihen, ettei Suomi kuulu sotilasliittoihin. Se mahdollistaa sotilaallisen liittoutumisen syventämisen ilman, että toistaiseksi ollaan sotilasliittojen jäseniä. Muutos on periaatteellinen. Suomen tulee palata sotilaallisesti liittoutumattomaksi ja asia tulee kirjata Suomen perustuslakiin, jotteivät satunnaiset hallituseremmistöt voisi tehdä tässä vaikeasti korjattavaa vahinkoa Suomen hyvälle maineelle sotilaallisesti liittoutumattomana maana. On hyvä, että Virossa ja Baltian maissa keskustellaan irtautumisesta NATO:sta sillä on tarpeen, että naapurisuhteita rakennetaan yhteistyön pohjalta, ei vastakkainasettelun pohjalta. Se, että NATO pystyttää ohjusjärjestelmää Venäjän rajoille kertoo, että Venäjällä on aito syy huoleen. Emme halua, että Eurooppaa jaetaan uudelleen kahtia.

Meidän tehtävämme ei ole ase kädessä ampumalla EU:n tai NATO:n joukoissa edistää suurvaltojen etuja humanitaaristen ja demokratian arvojen edistämisen nimissä, kuten Yhdysvaltain uuskonservatiivit Georg Bushin ja Cheney'n johdolla ovat tehneet hyökkäämällä Irakiin. Jos olisimme NATO:ssa, nuoremmat olisivat nyt ase kädessä ampumassa henkensä kaupalla Irakin shioja ja sunneja ja Afganistanissa talebanien kannattajia, kuten nyt esimerkiksi virolaiset noihin maihin lähetetyt joutuvat tekemään vastineeksi NATO:n luvatuista turvallisuustakuista. Suomi tulee irrottaa tällaiselta sotilaalliselta liittoutumisen tieltä. Meidän viisas valintamme on olla siltojen rakentaja kansojen välillä, koska pieninä kansana historiamme kokemuksesta tiedämme, että voiman käyttöön rakentuvassa maailmassa tulisimme olemaan vain suurvaltojen tulisiimme. Suomen ystävyyteen nojaavaan kansainvälisyyteen rakentuvassa maailmassa pienillä kansoilla on samat oikeudet kuin suurilla ja eri kansojen kieli- ja kulttuuriperintö on rikastuttamassa maailman kulttuuria sen sijaan, että pienet kansat vähitellen hävitettäisiin maan päältä. Suomelle sopii toimia välittäjänä EU:n ja Venäjän huonontuneissa suhteissa, kuten myös Yhdysvaltain ja Venäjän heikentyneissä suhteissa, mutta emme voi paikkaamme tällä tavoin ottaa, jos pilaamme maineemme sotilaallisella liittoutumisella. Meidän on tärkeä huolehtia, että koskaan ei tältä ilmasuunnalta kohdistu Venäjään minkäänlaista turvallisuushkaa emmekä anna NATO:n käyttää lentokenttiämme, satamiamme ja teitämme. Tällä tavoin myötävaikuttamme myös siihen, että Venäjä ei koe mitään tarvetta vahvistaa turvallisuuttaan luoteisilla alueillaan ja myötävaikuttamme rauhanomaisen yhteistyön kehittämiseen.

Suurin todellinen kansalaiseen kohdistuva turvallisuushuoka on sosiaalinen eriarvoisuus, työhön, opiskeluun ja toimeentuloon liittyvät monet kysymykset ja kansalaisten oikeuksien loukkaaminen. Oikeusjärjestelmässämme on monia hyviä puolia, mutta oikeuslaitoksemme on monin tavoin halvaantunut kansalaisten oikeuksien puolustamisen kannalta. Esitys lautamiesten karsimisesta alimmissa oikeusasteissa ja luvan vaatiminen hovioikeusvalituksissa ja siten kansalaisten oikeuksien heikentäminen kustannussyistä murentaa osaltaan yrityksiamme rakentaa oikeusvaltiota.

Merkittävää saavutuksemme on, että vuosikausien vaatimuksemme ruan arvonlisäveron alentamisesta on toteutunut. Se ei riitä. Arvonlisävero tulee poistaa kokonaan leivältä ja välttämättömyyselintarvikkeilta sekä joukkoliikenteen lipun hinnoista ja kulttuuri- ja kansanliikuntatapahtumien lipun hinnoista.

Viimeisellä tulokierroksella ayliikkeen johto alentui siihen, että rikkaat vapautettiin varallisuuserosta. Uusi hallitus on kirjannut ohjelmaansa porsaanreiän, jolla jättöomaisuudet vapautetaan vielä perintöverosta siten, että ostamalla maata voi siirtää omaisuuden perintö-

verottomasti ja luotaisiin uutta maa-aatelistoa, kun taas työllään asuntonsa hankkineet joutuisivat alarajan korottamisesta huolimatta edelleen maksamaan perintöveron. Hallituksen tulee poistaa esityksestä tällainen porsaanreiä.

Kansaneläkeläisiltä sen sijaan poistettiin perusosa vaikka ihmiset maksoivat kansaneläkevakuutusmaksua koko työikänsä saadakseen kansaneläkettä. Juristien tulisi sanoa ääneen, että kysymys on sopimusrikkomuksesta, joka vakavalla tavalla on järkyttänyt luottamusta siihen, että asiat ovat niin kuin niiden luvataan olevan.

Kansalaistoiminnan ja opiskelijaliikkeen saavutus on se, että opinto-tukiin ollaan pitkäään vuosikausien toiminnan tuloksena saamassa edes jonkinlainen korotus. Työttömät ovat kuitenkin jäämässä ilman päivärahain tasokorotuksia eikä lapsilisiä yhdeltä ja kahdelta lapselta aiota korottaa. Perustuslakiin tulee palauttaa aiemman perustuslain 6 §:n mukainen valtion vallan velvollisuus järjestää työttömille työtä sen sijaan, että nyt työllisyyteen osoitettuja varoja ollaan karsimassa.

Tärkein tehtävämme, meidän kaikkien, meidän jokaisen, on nyt rakentaa kansalaistoimintaa rakentuvaa demokraattista ja työväen yhteistoimintaa, johon kutsomme mukaan ihmisiä yli perinteisten puoluepolitiikan raja-aitojen. On tärkeää toimia yhdessä yhteisten tavoitteiden puolesta, vaikka näkemyksissä olisi eroja ideologian, historian, uskonnon tai muissa tärkeissä kysymyksissä. Niistä meidän on tärkeää käydä rakentavaa keskustelua yrittäen ymmärtää toistemme ajattelua toimien kuitenkin yhdessä rauhan, kansanvallan, kansalaisten oikeuksien, työn ja toimeentulon, paremman ympäristön, sotilaallisen liittoutumattomuuden ja maailman kansojen välisen rauhan ja ystävyyden puolesta.

Seppo Harjunpää Eläintarha

Toverit

26.01.1918 punainen lyhyt nousi Työväentalon torniin merkiksi luokkasodan alkamisesta. Seuraavat neljä kuukautta vuodatettiin verta, jonka määrää porvarihistoria tänäkään päivänä ei suostu tunnustamaan. Ei tunnusteta kaikkia katoamisia, teloituksia, keskitysleireihin vientejä, tauteihin ja nälkään kuolleita. Ei kerrota nöyrytyksistä, punaorvoista ja punaleksistä.

Toverit! Tänään lasken punaisen ruusun isoisäni Matias Harjunpään muistolle, murhattu raukkamaisesti heinäkuun 10. 1918 Kuolemanjärven Jääskien kylässä Harjunpään torpan pihalle vaimonsa Maria Harjunpään ja kolmen tyttären ja 3 vuotiaan äitini solmien edessä.

Tämä murha oli osoitus siitä piittaamattomasta suhtautumisesta työväestöön, moraalista, joka vei Suomen valtion vuosikymmeniä myöhemmin fasistiseen liittoon.

Helsingissä Vappu oli sikäli historiallinen, että ensimmäistä kertaa työväenliikkeen osat demareista anarkisteihin. Yhteiseen juhlaan vaalitappionsa haavoja Helsingin Rautatientorilla kun taas SFP:n puolesta.

Tällä aukeamalla julkaisemme Pekka Tiaisen Kaisaniemen juhlaan Hermannin kerholla Kansan äänen järjestöjen yhteisessä Vappujuhlassa Seppo Harjunpään Vappuaamuna Eläintarhassa vuoden 1918 luokkasodan SFT:n nimissä pitämän puheen.

Fasismi on alhaisimpia muotoja, jolla luokat saadaan toisiaan vastaan! Lähiinaapureissa sosiaalisesti epävarmat olosuhteet ovat nostaneet hakaristejä ja natsi-lippuja ja organisoitumista fasistiseksi ja rasistiseksi väkivaltakoneistoiksi, joiden kohteena on erilaiset etniset ryhmät.

Tallinnan puna-armeijan muistomerkin siirto ja historiallisten tosiasioiden kieltäminen on vastaus kysymykseen Miksi! Miksi Tallinnan uudessa historian museossa on natsi-lippuja ja natsi-asepukuja, mutta ei valokuvia Viron keskitysleireistä?

Toverit! Olkaamme tänään esimerkiksi omine banderollitunnusmuistolle, murhattu raukkamaisesti heinäkuun 10. 1918 Kuolemanjärven Jääskien kylässä Harjunpään torpan pihalle vaimonsa Maria Harjunpään ja kolmen tyttären ja 3 vuotiaan äitini solmien edessä.

Tämä murha oli osoitus siitä piittaamattomasta suhtautumisesta työväestöön, moraalista, joka vei Suomen valtion vuosikymmeniä myöhemmin fasistiseen liittoon.

politiikan muutokseen

...mäistä kertaa 60 vuoteen yhteiseen marssiin osallistivat kaikki juhlaan ei silti vielä päästy. Demarit ja Vasemmistoliitto nuolivat taas STP, SKP ja KTP pitivät yhteisen juhlan Kaisaniemen...
...men juhlassa pitämän puheen sekä lyhennelmän Heikki Männikön...
...sä Vappujuhlassa pitämästä puheesta. Kolmantena julkaisemme...
...n 1918 luokkasodan valtakunnallisella punaisten muistomerkillä

Heikki Männikö Hermannin kerho

Vaaliarviot ohi maalin kuin humalaisen tikanheitto

Eduskuntavaalit ovat takana ja on vaaliarvion aika. Vappuaattona vasemmiston tappiosta keskustelivat radiossa mm. Pekka Saarnio, Sinikka Sokka ja Jorma Bergholm. Pekka Saarnio valitti, että "Kokoomus ratsastaa nyt Tupolla, eikä vasemmisto kykene luomaan enää uutta". Jorma Bergholm totesi, että "kapitalismi ei ole ihmiskasvoista silloin kun se saa toimia pidäkkeettömästi, mutta valta on kuitenkin sillä, joka hallitsee ihmisen unelmia" todeten edelleen, että "Kokoomuksella oli unelma rikastumisesta ja Vihreillä unelma puhtaasta ympäristöstä, mutta vasemmistolla ei ollut minkäänlaista unelmaa. Olemme kuulleet joka suunnalta näitä silmät kiinni ammuttuja ajatuksia, jotka osuvat järkiään ohji maalin, kuin humalaisen tikanheitto. Ehkä jotain oivallusta oli Sinikka Sokalla, kun hän arveli niin vasemmiston kuin oikeistonkin tavoittelevan samanlaista maailmaa mammonaa niin, että henkinen jää taka-alalle ja vasemmisto ei mitenkään erotu taustastaan.

Miten Heinäluomasta tuli oppositiojohtaja?

Vaaliarviota tehdessä olisi nyt syytä huomata miten nopeasti Heinäluomasta tuli "oppositiojohtaja" ja miten nopeasti Kokoomus perui vaalilupauksensa sairaanhoitajien 500 euron palkankorotuksista. Tämä vain osoittaa, että nykyinen käytäntö sallii valehtelun ja, että valtionhoitajapuolueet ovat kansan edessä täysin kyynisiä ja tunteettomia. He tuntevat selustansa turvatuiksi ja pitävät varmana sitä, että vuorollaan kukin nousee oppositiosta hallitukseen jne. Ja he varmistavat tämän vielä sillä, että livauttavat valtion kassasta kullekin valtionhoitajapuolueelle sievoisen rahasumman.

Tavoitteena kaksipuoluejärjestelmä?

Mutta tässä piilee selviä vaaroja. Kuten olemme huomanneet Ruotsin esimerkistä, äärioikeiston ollessa hallitusvastuussa, katsovat työnantajat mahdolliseksi kahaista itselleen mahdollisimman paljon sen varalta, että äänestäjät jo seuraavissa vaaleissa valitsevat uudet vallanpitäjät. Ja kyllä meidän se on myönnettävä, että kyllä nykypolitiikassa löytyy aste-eroja. Hallitusvastuussakaan demarit eivät voi ajaa aivan yhtä härskiä oikeistopolitiikkaa. Tällä hetkellä on suuri vaara, että kapitalistit ajavat lävitse työehtojen sopimisen työpaikoilla, heikentävät työeläkkeitä, liittävätkin Suomen Natoon yms. Tämä on tänään reaalinen vaara. Toinen reaalinen vaara on, että kapitalistisen rahavallan puristuksessa reformistinen vasemmisto kutistuu niin pieneksi, että se ei voikaan enää koskaan palata "Valtaistuimelle". Ilmeisesti niin Ruotsissa, kuin Suomessa ja Venäjälläkin pääomapiirit pyrkivät tilanteeseen, jossa koko vasemmisto lyödään ja synnytetään Amerikan tapaan kaksi puhtaan oikeistolaista valtionhoitajapuoluetta, jotka vuorottelevat hallituksessa ja oppositiossa.

Demarit valinneet puolensa

Tässä yhteydessä en voi olla nostamatta esiin sitä nykypolitiikan tapaa toimia, jonka luulisi osoittavan miten valtionhoitajapuolueet pelaavat samaan pussiin. Demarit ovat Halosen ja Tuomiojan äänellä uskotelleet meille torjuvansa ajatuksen viedä Suomi Natoon. Kuitenkin vähän ennen vaaleja Tuomioja neuvottelee Ruotsin oikeistohallituksen kanssa sopimuksen siitä miten maat yhdessä voivat osallistua Naton nopean toiminnan joukkojen operatioihin, vaikka Tarja Halonen koko ajan on kieltänyt tällaisen mahdollisuuden. Julkisuudessa he eivät mainitse sanallakaan siitä, että uudessa hallitusohjelmassa Suomi muuttaa ulkopolitiittista linjastaan. Samaan korin on laiteitava se miten demarivetoinen hallitus ratifioi EU:n perustuslain ja petasi uudelle EU:n puheenjohtajamaalle Saksalle mahdollisuutta elvyttää EU:n perustuslaki. Ei ole epäilystäkään siitä millä puolella Demarit, Kepu ja Vihreät seilaavat.

Haemme vaihtoehtoa kovalle kapitalismille

Alussa siteeraamieni Sokan, Bergholmin ja Saarnion arvioissa mielestäni Sokka oivalsi hämähästi jotain siitä, että vasemmiston tappion syytä etsittäessä tulee mennä nykypolitiikan ulkopuolelle. Toisin sanoen, kun valevasemmisto ja oikeisto keskustelevat pelkästään budjetin suomissa raameissa ja pysyvät siinä, ovat hyväksyneet nykyisyyden, kapitalismin. Näistä raameista tulee mennä ulos. Vaihtoehdon etsiminen kovalle kapitalismille ja EU-suuntaukselle korostuu nyt kun olemme käyneet yhden vaalit Suomen Työväenpuolueen leivissä ja vaalitulos osoitti selkeästi, että ratkaisumme oli oikea. Työväenluokan yhteisrintaman tarpeellisuuden ymmärtää järkevä ihminen pelkällä maalaisjärjellä, mutta kyllä sille löytyvät vankat tieteelliset perustelut. Näkemyssemme mukaan, vaikka kansainvälinen työväenliike koki väliaikaisen tappion kapitalismin vastaisessa luokkataistelussa, niin ei meidän työväenluokan tieteellinen yhteiskuntakäsityksemme ole kokenut minkäänlaista tappiota. Lyhyesti sanottuna 80-luvun lopun tappioissamme oli kyse tuotantovoimien kehityksessä tapahtuneesta hypäyksellisestä muutoksesta emmekä kyenneet siirtämään perinteiseen tehdastuotantoon kehittyntä sosialismia tarpeeksi nopeasti uuteen tuotantotekniikkaan perustuvaan sosialismiin. Mutta se ei merkitse sitä, etteikö kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen taktiikka yhteisrintaman rakentamiseksi ollut oikea. Kansainrintaman välttämättömyys johtuu siitä, että lähin tavoite joukkojen kokoamiseksi meillä ei nykyisessä kovan kapitalismin oloissa voi olla sosialismi vaan yhteiskunnan demokratisoiminen ja taistelu yhteiskunnallisten uudistusten puolesta.

Demokraattinen joukkoliike sopeutettavissa historian käännteisiin

Äskettäin Kommunistien Liiton toimesta lähetimme Kommunistisen

Nuorisoliiton liittokokoukselle tervehdyksen, jossa käsittelemme yhteisrintaman kehittämisen kysymyksiä seuraavasti: "Monia meistä askarruttaa luonnollisesti kysymys, miten tällainen demokraattinen joukkoliike palvelee työväenluokan pitkän aikavälin tavoitetta sosialismin kehittämiseksi. Me kommunistit näemme tämän asian seuraavasti: vaikka demokraattinen joukkoliikkeen tavoite ei olekaan tässä vaiheessa välittömästi sosialistinen yhteiskunta, niin demokratian toteuttaminen ja ylikansallisen suurpääoman syrjäyttäminen yhteiskunnallisesta päätöksenteosta asettaa enemminkin tai myöhemmin kysymyksen, miten joukkoliikkeen saavutukset turvataan? Työväenliikkeen kokemus osoittaa, että ainoa keino turvata joukkoliikkeen saavutukset on siirtää politiikan suuntaa sosialistiselle uralle ja varmistaa, että suuri pääoma ei enää koskaan pääse valtaan. On nähtävä, että yhteiskuntakehityksen tällaisessa vaiheessa joukkojen valmius tällaiseen ratkaisuun on myös kypsynyt. Meidän tulee nähdä myös se mahdollisuus, että yhteiskuntakehitys ei kuljekaane ennakoitua "rauhallista kehitysuuntaa", vaan se kriisiytyy nopeasti ja yllättäen. Tällaisessakin tilanteessa kapitalismin kriisin kääntäminen vallankumoukselliseksi tilanteeksi onnistuu parhaiten vain, jos ovat valmiina laajat yhteydet työväenluokan kanssa. Ja tätä mahdollista tilannetta palvelee tällä hetkellä laajan demokraattisen joukkoliikkeen kehittäminen.

Vallankumousta ei suoriteta puolue vaan kansa

Puheussessa suurpääoman vastaisen yhteisrintaman välttämättömyydestä, meille sanotaan monilta suunnilta, että yhteisrintama kyllä, mutta vain vasemmistolaisten voimain kesken. Kansan äänen numerossa 2/07 mm. Venezuelan vallankumouksellisen puolueen rakentamista koskevassa artikkelissa Matti Laitinen totesi: "Vallankumousta ei suoriteta kommunistinen tai mikään muukaan puolue tai ay-liike vaan työväenluokka ja sen liittolaiset. Näin asia on. Käsite "Vasemmisto" ei sano vielä mitään. On löydettävä voima, jonka työväenluokka ja kansa ottaa omakseen ja tässä taistelussa jokaisen on ansaittava oma paikkansa. Tätä liikettä olemme lähdössä luomaan. Meillä alkaa lähipäivinä iso voimainkoetus kannattajakorttien keräämiseksi STP:lle puoluerekisteriin merkintää varten. Ja tämän työn yhteydessä meidän tulee kyetä selittämään ihmisille se uusi linja, jolla koetamme murtaa markkinavoimien ylivaltaa.

Hyvät toverit

Porvarit ovat vahvoilla, mutta ajan merkit osoittavat, että rajut yhteiskunnalliset muutokset ovat ovelia. Oikea ajatus konkreettisista tehtävistä löytyy kyllä meiltä. Olemme luoneet sille perustaa viimeisten vuosien aikana Kansan äänen kirjoituksissa sekä STP:n asiakirjoissa. Me lähemme nyt kadulle selvittämään muutoksen välttämättömyyttä. Ja siinä samalla luomme muutokseen johtavaa liikettä. Se on nyt oikeasti meistä kiinni mihiin suuntaan kehitys lähitulevaisuudessa kääntyy.

TALVISOTA 3

Aikaisemmissa osissa on kerrottu, että Saksa oli ilmoittanut Suomelle: Tehkää rauha millä ehdoilla tahansa. Saatte kaikki takaisin Saksan voitettua sodan.

Heikki Ylikangas kirjassaan 'Suomi ja Saksa talvisodasta välirauhaan' esittää sivulla 185 kysymyksen: "On kysyttävää, miksi Göring antoi viestinsä juuri tuolloin kuin antoi? Mikä

haluttu olisi tuntenut Tanskan tai Norjan oloja. Heikki Ylikangas kirjoittaa kirjansa sivulla 187: "Hänen pitikin tuntea ennen kaikkea Suomi ja sen olosuhteet. Miksi? Luultavasti

ulkomaiset aset ja vapaaehtoisapu eivät enää riittäisi. Mikään ulkoma ei asetuisi avoimesti Suomen puolelle tai ryhtyisi välittäjäksi. Näin Blücher koetti taivutella Suomea pikaiseen rauhaan. "Herra Tanner totesi melankolisesti, että minä puhun hänelle vain surullisia asioita, ja hän olisi toivonut, että minä toisin hänelle ilahduttavan tiedon." Blücher ehdotti Paasikiven lähettämistä Moskovaan, koska saksalaisten tiedossa oli venäläisten epäluottamus Tanneria kohtaan. Kreml vihasi Tanneria työväenluokan petturina, koska hän oli Moskovan katsannossa johtanut suomalaiset työläiset sotaan "työläis- ja talonpoikaismallia" vastaan.

Keitosta sakeutti voimakkaasti T. M. Kivimäen Berliinissä 19.2.1940 Franz Weizsäckerille antama ilmoitus, jonka mukaan ehditetun maan oli pakko ottaa apua sieltä, mistä saisi. Niinpä sitten Saksan Helsingin lähettiläs Wipert von Blücher kysyi (tai oikeammin panttiin kysymään) 20.2.1940 suoraan Tannerilta, aikoiko Suomi tosiaan ottaa vastaan apua Saksan vihollisilta. Tanner vastasi tavalla, joka lisäsi lähettilään epäluuloja. Lähettiläs ei kertoo: "Tanner selitti, että hän ei voisi vastata tekemääni kysymykseen. Olin pitkän aikaa vaiti antaakseni hänelle tilaisuuden korjata vastaustaan. Hän ei tehnyt elettäkään siihen suuntaan.

Näin erittäin ystävällisen tunnelman vallitessa hänen toimestaan aloitettu keskustelu päättyi jäätävästi."

Todettakoon tähän tämän osan loppuksi, että 22.2.1940 saatu Göringin viesti nivaltyi Saksan pohjoiseen strategian. Viestin tehtävänä oli mitä selvimmän estää epätoivoon vaipuneita suomalaisia turvaantumista länsivaltain apuun. Viestissään Saksa paljasti tulevat aikaensa Neuvostoliiton suhteen. Viestin avulla raotettiin tulevaisuuden verhoa sen verran, että Helsingissä rauhoituttiin. Toisin sanoen Suomen hallitus sai kuulla sen, mitä se eniten toivoi kuulevansa.

JATKUU

Sortavalan kaupunki tulessa helmikuussa 1940. Tätähän se sota tuottaa: kuolemaa, kärsimystä ja aineellisia tuhoja. Sota ei kuitenkaan ole mikään luonnonvoima, vaan ihmisten itsensä aiheuttama. Olkaamme tulevaisuudessa viisaampia ja pitäkäämme Suomi erossa kaikista sotaseikkailuista.

Eräs mielenkiintoinen seikka on se, että näyttäisi siltä, että osa viestin sisällöstä jätettiin kertomatta koko hallitukselle. Näyttäisi siltä, että Göringin antaman viestin loppusana: "Saatte kaiken takaisin Saksan voitettua sodan", jäivät vain Rytin, Tannerin ja Kivimäen tiedoksi. Esimerkiksi J. K. Paasikivi ei viittaa noihin sanoihin kirjoissaan.

Heikki Ylikangas näyttää olevan käsitteessään, että asiassa salailtiin. Myöskään talvisodan hallituksen keskusteluista julkaisussa kirjassa ei näy mainintaa tuosta Göringin lähettämän viestin loppusastasta.

Virallinen historiankirjoitus selvittää kovin auliisti, että Ranska ja Englanti eivät auttaneet Suomea talvisodassa. Eräitä syitä siihen, etteivät ne laskeneet joukkojaan maihin oli muun muassa se, että Suomi tiedusteli apua, mutta koskaan se ei esittänyt virallista avunpyyntöä.

Toinen syy on se, että Ruotsi halusi pysyä irti sodasta niin pitkälle kuin mahdollista. Mikäli Ruotsi olisi sallinut maaperällään Englannin ja Ranskan sotajoukkojen kuljetukset, olisi Saksa aloittanut mitä todennäköisimmin sotatoimet Ruotsin maaperällä. On muistettava, että Ruotsin malmi oli tärkeää kauppatavaraa Ruotsin ja Saksan välisessä kaupassa.

Suomessa taasen Ranskan ja Englannin joukot olisi tietävästi sijoitettu Lappiin, josta suomalainen sotaväki olisi saatu siirrettyä etelämmäksi. Lapissa englantilaisia ja ranskalaisia olisi houkuttellut tuo sotateollisuuden tärkeä raaka-aine Petsamon nikkelit. Aivan oma lukunsa on sitten ajatus, jos maahamme tulleet Englannin ja Ranskan sotajoukot olisivat yhtyneet sotaan Suomen rinnalla Neuvostoliittoon vastaan.

On muistettava, että Ranska ja Englanti eivät tuolloin vielä muodostaneet Neuvostoliiton kanssa liittoutumaa. Ranskan ja Englannin poliittinen ajatusmaailma oli vielä, että Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä on saatava kaatumaan. Saksa taasen varoi samanaikaisesti toisen rintaman aukeamista eli sotaan Neuvostoliiton kanssa. Tuo tilanne olisi ollut sotilaallisesti hankala hallittava.

teki sen ajankohtaiseksi? Olihan T. M. Kivimäki ollut tarjolla kutsuttavaksi valtakunnanmarsalkan luokse miltei yhtämittaisesti joulukuusta 1939 lähtien. Tähän saakka Kivimäen tie oli kääntynyt pystyyn, minkä vuoksi se nyt laskeutui ja puheille pääsy järjestyi?

Oikean vastauksen jäljille päästään perehtymällä saksalaisiin lähteisiin. Saksalaiset jouduttivat tehokkaasti jo joulukuusta 1939 asti vireillä olutta "Weserübungia", Norjan ja Tanskan miehitykseen tähtäävää operaatiohanketta. Valmistelu irrotettiin OKW:n (pääesikunnan) alaisuudesta oman erillisen esikunnan johdettavaksi. Sen päälliköksi nimettiin 1.2.1940 kenraali **Nikolaus von Falkenhorst**, joka määrättiin suoraan Hitlerin alaiseksi. Tätä hanketta leimasi huippuunsa viety kiireellisyys.

Edelleen selviää Heikki Ylikangas kirjasta, että Nikolaus von Falkenhorst kutsuttiin sähköellä 20.2.1940 Reiniltä Hitlerin luokse. Hän ilmoittautui kello 12.00 päämajassa Hitlerille ja sai viisi tuntia aikaa luonnostella ensimmäisen suunnitelmansa Norjan miehittämisiksi. Hänen piti olla vielä samana päivänä kello 17.00 antamassa Hitlerille selontekonsa.

"Pöllämystynyt. von Falkenhorst etsi ensimmäisen berliiniläisen matkatoimiston, josta hankki Norjan matkappaan perehtyneeseen edes äärimmäisen pintapuolisesti tuohon hänelle entuudestaan tyystin vieraseen maankolkkaan", kirjoittaa Heikki Ylikangas kirjansa sivulla 185.

Edellä mainitut tapahtumat ovat omiaan nostamaan uusia kysymyksiä. Miksi tehtävään valittiin henkilö joka ei ole käynyt. Norjassa eikä tunne sen paremmin maata taikka maan oloja? Eikö Suur-Saksan armeijasta olisi löytynyt tehtävään henkilö, joka tuntee Norjan yhteiskunnan ja satamat sekä tiestöä ja olosuhteita?

20.2.1940 päämajan tiedotteessa mainittiin, että "Johtaja haluaa puhua kenraali Falkenhorstin kanssa Suomen-tuntijana". Näin ollen ei ollut välttämätöntä, että tehtävään

todella siksi, että tarvittiin Suomen tuntijaa Norjan miehityksen toteuttajaksi. Se seikka, että von Falkenhorst oli vuonna 1918 nuorena upseerina osallistunut kenraali von der Goltzin Suomen retkeen, saattoi vaikuttaa asiaan, koska se oli tuottanut hänelle tarkoitettua sotilaallista kokemusta.

Kurt von Tippelskirch kertoo II maailmansodan historiassaan kenraali Nikolaus - von Falkenhorstin nimityksestä 21.2.1940 seuraavaa: "Falkenhorstin valinta on saattanut johtua siitä, että jo tällöin ajatettiin Suomea, joka parhaillaan taisteli Neuvostoliittoon vastaan. Suomen suhteen Hitlerin mielipide näihin aikoihin alkoi muuttua Suomen osoittaman taistelutahdon ja -taidon takia. Falkenhorst oli nimittäin Suomessa tunnetumpi kuin kukaan toinen aktiivipalveluksessa olevista kenraaleista. Hän oli ollut taistelemassa Suomessa vuonna 1918, oli ollut vastaanottamassa marsalkka Mannerheimia Leipzigin taistelun 300-vuotisjuhissa ja käynyt Saksan sotavoimien edustajana onnittelemassa marsalkkaa tämän jyllyttäessä 70-vuotta ja vuonna 1938, jolloin hän oli pitänyt puheen Messuhallissa."

"Todettakoon vielä, että von Falkenhorst liittyy Barbarossa-suunnitelman varhaisimpiin konkreettisuontoihin esivaiheisiin. Lokakuun puolimaisa 1940 hän toimitti Mannerheimille tarkkan kyselyn tieoloista ja sotilaallisista valmisteluista Pohjois-Suomessa. Hämmästynyt Mannerheim myöntyi pyydetyn selonteon antamiseen saatuaan siihen luvan poliittiselta johdolta."

Mitkä asiat vaikuttivat helmikuussa 1940 Saksan strategian nopeaan hyppäykseen? On kysyttävä, mitä sellaisia tekijöitä oli Suomessa läsnä, jotka antaisivat uskottavaa selityksen Saksan menetykselle?

Heikki Ylikangas antaa vastauksia kirjansa sivulla 189: "Sellaisia löytyy... Summa oli murtunut 12.2. ja suomalaiset olivat 17.2. lähtien vetäytymässä väliasemaan, joka alkoi sekini heti kuprulla. Saksan lähettiläs Helsingissä **Wipert von Blücher** korosti 17.2.1940 ulkoministeri Tannerille, että Suomi ei voisi pitkään enää pitää puoliaan ja että

Kommunistien Liitto ja Belgian Työväenpuolue kävivät keskustelua 8.-9. kesäkuuta Brysselissä

Antti Siika-aho ja Catherine Dijon

Kommunistien Liiton Antti Siika-aho ja Belgian Työväenpuolueen Kansainvälisen osaston vastaava Catherine Dijon keskustelivat järjestöjensä tilanteesta ja yhteisistä aiheista useiden tuntien ajan kahden päivän aikana. Siika-aho selosti Dijonille kommunistien - ja työväenliikkeen tilaa Suomessa, sen historiaa ja tulevaisuudennäkymiä. Hän mm. kertoi Suomen Työväenpuolueen syntyhistoriasta, sen taktiikasta, periaateohjelmasta ja tarkoituksista.

Catherine Dijon esitti Belgian Työväenpuolueen johdon lämpimät terveiset Kommunistien Liiton ja Suomen Työväenpuolueen jäsenille.

Hän selosti lyhyesti Belgian Työväenpuolueen taustaa ja mm. tapaamisen aikaan meneillään olevia parlamenttivaaleja. Aiemmin kunnallisvaaleissa BTP oli menestynyt hyvin. Belgian Työväenpuolue on ainoa belgialainen vasemmistolainen puolue, joka edustaa sekä flaameja että vallooneja ja sillä on varsin suuri vaikutusvalta ammattijärjestysliikkeissä.

Dijon myös esitti Kommunistien Liitolle kutsun osallistua ensi vuonna vuosittaiseen Kansainväliseen Kommunistien Seminaariin Brysselissä.

Tapaamisessa keskusteltiin myös mm. EU:sta, Natosta ja monopolien vaikutusvallan kasvusta

Euroopan laajuisesti. Molemmat osapuolet toivuisivat EU:n militarisoimispyrkimykset sekä pyrki-mykset runnoa torsoksi jäänyt EU:n perustuslaki Saksan johdolla uudelleen päivänvaloon.

9. Kesäkuuta Antti Siika-aho esitti Kommunistien Liiton puolesta tervehdyksen "kuusi tuntia Palestiinalle" solidaarisuustapahtuman osanottajajärjestöille. Tässä yli 2000 henkilöä vetäneessä tempauksessa Belgian Työväenpuolue oli yksi tapahtuman pääjärjestäjästä.

**Antti Siika-aho
Haapajärvi**

Suomalaisvierailu KDKT:hen

Suomi-Korea ystävyyseuran kahdeksanhenkinen ryhmä vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT) 14.-21.4.2007. Vierailun ajoitusta mahdollisti osallistumisen kansallisen merkkipäivän, presidentti Kim Il Sungin syntymän 95-vuotispäivän juhlallisuuksiin.

Matkan organisoijana ja asiantuntijana matkanjohtajana toimi seuran puheenjohtaja, dosentti **Esko H. Koskinen**. Hän lienee Suomen paras Korean demokraattisen kansantasavallan tuntija, sillä hän on vierailut maassa usein ja asunutkin siellä kaksi vuotta toimissaan YK:n alaisen Maailman Ruokaohjelman (World Food Program) asiantuntijana.

Matkaan lähdettiin perjantaina 13.4. Finnairin suoralla lennolla Pekingiin, josta jatkoimme Air Koryolla Pjongjangiin. Meitä oli vastaanottamassa oppaamme herra Ri ja tulkkimme herra Pong, sekä autonkuljettajamme, joka vei joukkomme Mitsubishi-pikkubussilla halki juhla-asuun Pjongjangin suoraan Mansu-kukkulalla sijaitsevan presidentti Kim Il Sungin monumentille. Laskimme komean kukkukorin seuramme tervehdyksenä tämän koko Korean kunnioittaman johtajan pronssipatsaan eteen hänen syntymänsä 95-vuotispäivän aattona. Jatkuva virta korealaisia ja ulkomaisia delegaatioita toi muistomerkille kukkukorinsa.

Sunnuntai 15.4. on Koreassa suuri kansallinen juhlapäivä, auringonpäivä ja kunnioitetun johtajan Kim Il Sungin syntymäpäivä. Saimme kunnian vieraila hänen mausoilemissaan Kumsusanin muistopalatsissa, jossa tutustuimme myös eri valtioiden hänelle myöntämiin kunniamerkkeihin. Matkamme jatkui vallankumouksen marttyyrien hautausmaalle, joka sijaitsee Taesongin alueella, Pjongjangin korkeimmalla ja kauneimmalla vuorella. Vallankumouksen marttyyrien hautausmaalle on haudattu myös Kim Il Sungin ensimmäinen puoliso Kim Jong Suk, KDKT:n nykyisen johtajan, pääsihteeri Kim Jong Ilin äiti. Palattuumme kaupungin keskustaan pysähdyimme Riemukaarelle, joka on pystytetty Japanin miehityksestä vapautumisen kunniaksi paikalle, jossa Kim Il Sung tervehti kansaansa 20 vuotta kestäneestä taistelusta palatessaan vuonna 1945. Graniittinen riemukaari valmistui Presidentti Kim Il Sungin 70-vuotispäivän kunniaksi vuonna 1982, ja se on kymmenisen metriä korkeampi kuin Pariisin riemukaari.

Koko Pjongjangin kaupunki on rakennettu uudestaan Korean sodan (1952-1953) jälkeen, jonka aikana kaupunki tuhoutui. Uudelleenrakentamisen suunnitelmallisuuksia ja selkeys ilmenee muistomerkkien ja rakennusten sijoittelussa, monumentaalisisa aukkoina ja tilavina katuna. Kaupungin keskustan luonnonkaunistajia sijaintia Potong- ja Taedong-joen risteyksessä korostavat katuja reunustavat kirsikkapuuvitit ja rantapuistot.

Pjongjangin kaupungin alueella asuu noin 2,7 miljoonaa ihmistä. Korean demokraattisessa kansantasavallassa valtio tarjoaa asunon ja ilmaisen koulutuksen kansalaisilleen. Pääkaupungissa asunot ovat enimmäkseen kaksioita, joiden parkeilla usein viljellään kukkia ja vihanneksia, esimerkiksi tomaattia,

Ilotulitus Kim Il Sungin aukiolla 15.4.2007.

salaattia ja kimchin valmistuksessa tarvittavaa chiliä. Korealaisilla on kotieläimiä usein myös kanoja ja kaniineja, joille käydään keräämässä ruohoa pihoilta ja syrjäisemmilta viheralueilta. Tästä lienee saanut alkunsa tiedotusvälineissä viljelty ruohoa syövästä pohjoiskorealaisista. Korean niemimaan luonnossa toki kasvaa useitakin syötäväksi tai lääkkeeksi kelpaavia villiyrttejä ja vihanneksia.

Seuraava kohteemme oli kaupungin keskustassa kohoava näkyvä maamerkki, 170 metriä korkea graniittinen Juche-aatteen torni. Juche-aate on Kim Il Sungin kehittämä, marxismi-leninismiä perustava korealaisen sosialismin teoria. Juche-aatteen keskeisimmät periaatteet ovat riippumattomuus politiikassa, omavaraisuus taloudessa ja itseluottamus kansallisessa puolustuksessa. Nousimme hissillä tornin 150 metrin korkeudessa olevalle parvekkeelle, josta on ainutlaatuinen näkymä Pjongjangin kaupunkiin. Tornin alaosaan on kiinnitetty kivilaattoja tervehdyksenä monesta eri maasta, Suomestakin on mukana sekä yksityishenkilöiden että yhdistysten laattoja.

Illan hämartyessä siirryimme Kansalliskirjaston portaille katsomaan valtavaa, Kim Il Sungin aukiolle ja lähikaduille levittyvää suuren johtajan syntymäpäiväjuhlaa. Ilta alkoi mahtavimmalla koskaan näkemälleni, musiikin säestämällä ilotulituksella. Aukio täyttyi kymmenistä tuhansista juhlapukuisista tanssijoista: miehistä ja naisista, jotka esiintyivät tarkan koreografian mukaisesti musiikin säestyksellä ja valtavien lähirakennusten katoille asennettujen valonheittimen loisteissa. Tunnin mittainen esitys päättyi Kim Il Sungille omistettuun syntymäpäivälauluun ja, jos mahdollista, vielä aloitustakin komeampaan ilotulitukseen.

Kolmen vallankumouksen satahehtaarilla näyttelyalueella kerrottiin kansan saavutuksista ideologian, tekniikan ja kulttuurin sarjoilla. Nämä kolme teemaa ilmevät myös Korean työväenpuolueen

tunnuksessa, johon kuvattu sirpin ja vasaran lisäksi myös sivelin henkilön työn symbolina. Saturnuksenmuotoisessa elektroniikkateollisuuden esittelyhallissa näimme multimediaesityksen KDKT:n avaruustutkimuksesta.

Tutustuimme vierailumme aikana myös käytännön tehdastyöhön tekstiilitehtaassa. Tuotteista osa meni kotimaan markkinoille, osa vientiin lähinnä Etelä-Koreaan, josta ne edelleen myydään (mm. Pierre Cardin-merkkisinä, valmistusmaana Korea) Yhdysvaltoihin. Tehtaassa tehdään kahdeksan tunnin työpäivää kuutena päivänä viikossa. Tehtaan yhteydessä on ruokala, opintosal,

liikuntasali ja valmiiden tuotteiden esittelytila.

Vierailumme viralliseen ohjelmaan kuului kaksi illallista paikallisen Korea-Suomi-seuran johtohenkilöiden kanssa. Illallisilla keskusteltiin ystävyysseuratyöstä ja tulevista tavoitteistamme kohteilaiden maljapuuhien kera.

Matkaohjelmaamme kuului tutustuminen Kansainvälisen ystävyysnäyttelyyn Myohyang-vuorella, vierailu Kim Il Sungin korean-sodanaikaisessa komentopaikassa Konjirin alueella, tutustuminen amerikkalaiseen vuonna 1968 siepatuun vakoilulaiva Pueblon sekä retki

Nampon satamakaupungin kautta Länsimeren padolle, joka rakennettiin vuosina 1981-1986 estämään suomalaisen meriveden nouseminen vuorovesi-ilmiön vaikutuksesta Taedongjoen alajuoksulle. Kahdeksan kilometriä pitkän padon päällä kulkevat sekä rautatie, maantie että jalkakäytävät. Sulkujen kautta pääsevät kulkemaan 2000-50000-tonniset alukset. Joen suistoalueella olevaa, aiemmin meriveden peittämää maata on huuhdeltu makealla vedellä ja puhdistetut alueet on otettu viljelykäyttöön.

Itselleni ammatillisesti mielenkiintoisin tutustumiskohde oli Kimchaekin teknisen yliopiston elektroninen kirjasto. Upuuden kirjastorakennuksen varustelutaso häikäisi. Kirjasto on yliopiston opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden käytössä. Kirjastotietoa voi selata ja käyttää tietoaisteiston hakuun ala-aulan lukuisilla päätteillä, lisäksi muutama pääte on sijoitettu lukusaleihin. Kimchaekin yliopisto on erikoistunut tietotekniikkaan, lisäksi siellä opiskellaan luonnontieteitä ja useita teknisiä tieteitä mm. kemiantekniikkaa. KDKT:ssa panostetaan voimakkaasti tietotekniikkaan ja ohjelmointiosaaminen on kasvanut eräiksi merkittävästä ventialoista.

Ajatuksia herätti matkan aikana pohjoiskorealaisten vaatimaton elämäntapa ja yhteiskunta, jossa toisin kuin meillä länsimaissa, elämäntarvot eivät perustu kerskakulutukseen ja tuhlaamiselle. Isänmaan ja yhteisön hyväksi toimiminen sekä työn arvostus antavat ihmisille sen elämisen tarkoituksen ja mielekkyyden, jonka puuttuminen näkyy valittavan usein länsimaisen kaupungin katukuvassa.

**Kaija Sipilä,
FT, informaattikko
Helsinki**

Pääsihteeri Kim Jong Ilin 43-vuotista uraa Korean Työväenpuolueessa muistettu

Kansansa suuresti arvostamat johtajat Kim Il Sung ja Kim Jong Il.

19. kesäkuuta Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa muisteltiin Korean Työväenpuolueen Pääsihteerin Kim Jong Ilin työväenpuolueen keskuskomitean palvelukseen astumisen 43. vuosipäivää.

V. 1964, valmistuttuaan Kim Il Sungin yliopistosta Pjongjangista Kim Jong Il kutsuttiin Työväenpuolueen virkailijaksi ja siitä lähtien hän on lakkaamatta toiminut Työväenpuolueen eri tehtävissä yli 40 vuoden ajan. 1960-luvulla kansainvälinen tilanne oli erittäin tulenarka

ja tuolloin USA liittolaisineen uhkasi monin eri tavoin KDKT:n oikeutta toimia suvereenina, sosialistisena maana. Yhdessä Korean Työväenpuolueen tuolloisen pääsihteerin Presidentti Kim Il Sungin kanssa Kim Jong Il johti Korean Sodan jälkeistä jälleerakennusta ja KDKT:sta muodostuikin pian vauras ja erittäin kehittyneet kansantasavalta. Vuonna 1972 hänet valittiin puolueen keskuskomitean jäseneksi. Tuolloin Kim Jong Il alkoi kiinnittää suurta huomiota Marxismi-Leninismin ja sen korealaisen muodon, Juche-

aatteen teoreettiseen kehittämiseen ja soveltamiseen sosialistisessa rakennustyössä.

V. 1980 puoluekokouksen jälkeen hän yhdessä Presidentti Kim Il Sungin kanssa johti Korean Työväenpuoluetta. Presidentti Kim Il Sungin yllättävä poismeno 1994 ja sitä seuranneet, maata koelleet luonnononnettomuudet koettelivat Korealaisia paljon. Tultuaan valituksi Työväenpuolueen pääsihteeriksi 1997 Kim Jong Il aloitti urakan vaikeiden aikojen ylipääsemiseksi ja tämän ansiosta Korealaiset työskentelevätkin tänään ahkerasti voimakkaan sosialistisen valtion puolesta. Bushin nousu valtaan ja USA:n entisestäään kasvaneet sotilaalliset provokaatiot Korean Niemimaalla eivät kuitenkaan ole lannistaneet korealaisia. Kim Jong Ilin lanseeraaman Songun (Armeija ensin) -politiikan nimissä Korealaiset ovat kyenneet säilyttämään riippumattomuutensa ja jatkamaan työtä paremman tulevaisuuden puolesta. Korean Työväenpuolueen johdolla korealaiset ovat lujittaneet vakaamuutensa ja uskoan paremmasta ruumisesta huolimatta kansainvälisestä tilanteesta, jota imperialismin entisestäään kiihdyttää ympäri maailmaa.

Antti Siika-aho

Saksan G8-kokouksen vastatapahtuma

Nuori "mellakoitsija" yrittää ilmeisesti heittää kivellä Nato-harjoitettuja mellakkapoliiseja?

Kesäkuun alussa G8-maat (USA, Kanada, Japani, Iso-Britannia, Ranska, Saksa, Italia sekä Venäjä) pitivät huippukokouksensa Saksan Heiligendammissa. Johtavien imperiaalistien maiden johtajat hioivat vuosittain linjojaan, joita he ajavat koko maailmaa koskevissa talouselimissä, kuten WTO:ssa.

Samalla viikolla järjestettiin läheisessä Rostockin kaupungissa G8-kokouksen vastatapahtuma. Sen teemoja olivat sodan, köyhyyden ja ilmastonmuutoksen vastustaminen sekä Afrikan ongelmat. Osallistuin kuuden päivän ajan seminaareihin, keskusteluihin ja mielenosoituksiin Rostockissa ja sen lähistöllä.

Vastatapahtumassa oli väkeä laajalti ympäri maailman. Mukana oli vasemmistopuolueita, Saksan vihreä puolue, sodanvastaisia järjestöjä ja

kehitysyhteistyöjärjestöjä. Järjestäjänä oli lisäksi Maan Ystävät, Greenpeace ja Attac sekä kirkon kriittisiä ryhmiä. Kirkko luovutti tilojaan ilmaiseksi vastatapahtuman tilaisuuksiin. Rostockin satamassa oli myös Uusi tuuli ry:n purjelaiva Estelle, jonka tiloissa järjestettiin työryhmien keskusteluita.

Tapahtumassa tähdennettiin, että tämän rikkaiden maiden foorummin ei pidä antaa päättää maailman ihmisten asioista epädemokraattisesti, ilman minkäänlaista valtuutusta ja ihmisiä kuulematta. Vastatapahtumassa vaadittiin G8-mailta tekoja ilmastonmuutoksen torjumiseksi - ei pelkkiä lupauksia. G8-maat tuottavat valtaosan maailman hiilidioksidipäästöistä. Afrikan maiden ja muiden kehitysmaiden osalta vaadittiin lupausten lunastamista velkataakan helpottamiseksi sekä Afrikan Aids-tilanteen parantamiseksi.

Uhkaksi todettiin myös Yhdysvaltain Tshhekiin ja Puolaan suunnittelema ohjuskilpahanke.

Koska G8-maat eivät kysy muun maailman mielipiteitä linjattessaan tulevaisuuden talouspolitiikkaa, kokouksista vietiin viesti siitä, että ihmisille on oikeus osallistua itseään ja maapallon tulevaisuutta koskeviin päätöksiin. G8-maat ovat suurimpia ja rikkaimpia teollisuusmaita, jotka huippukokouksissaan linjaavat etujensa mukaista talous- ja maailmanpolitiikkaa kysymättä muun maailman mielipidettä. Nämä maat hallitsevat WTO:ta, Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuuttarahastoa, joiden rakennesuositukset ovat edellyttäneet kehitysmailla ja muilta lainarahan hakijoilta yksityistämisiä, veronalennuksia ja sosiaaliturvan alasajoa ehtona lainojen myöntämisille.

Suurmielenosoitus

Lauantaina 2. kesäkuuta osallistuin suureen vastatapahtumaviikon avausmielenosoitukseen. Marssi kulki kaupungin keskustan läpi satamatorille. Saksan poliisin mukaan mielenosoitukseen osallistui vain 30000 ihmistä, järjestäjät arvioivat väen määräksi 50-80 000. Jos poliisin arvio pitäisi paikkansa, olisi Rostockissa ollut 1 poliisi 2 mielenosoittajaa kohti! Poliiseja oli näet 16 000.

Joukkokokous satamatorilla oli upea: väki kuunteli puheita ja musiikkia, katseli lavaesityyjiä, istuskeli rauhallisesti eväitä nauttien. Samaan aikaan jossain kaukana pieni mustahuppujen ryhmä nahisteli poliisien kanssa. Suomen mediassa vietiin, että osa mielenosoittajista "aloitti... organisoidusti pullojen ja kiven heittelyn poliisia kohti" (HS 5.6.). Joukosta heitettiin yksi (1) kivi poliiseja kohti, mikä oli signaali poliisien sinappikaasu-, kyynelkaasu- ja vähän myöhemmin vesitähkykäskeilylle. Poliisi provosoi tilannetta monien mielestä tarpeettomasti myös jatkuvalla helikopteripartioinnilla.

Minusta näytti, että poliisi pyrki saamaan sotaharjoituksen - mellakkapoliisit vastaan aseeton, mieltä osoittava väkijoukko. Nato on järjestänyt tällaisia harjoituksia useita, mm. Säkylässä.

Kiinnoisa oli poliisin tiedotus- sotaharjoitus. Kävin lauontain suurmielenosoituksen jälkeen netissä katsomassa poliisin tiedotteen, jonka mukaan 400 poliisia ja 70 mielenosoittajaa oli loukkaantunut. Sunnuntaina tiedote oli noin 400 poliisia ja 600 mielenosoittajaa ja kymmeniä

vakavasti loukkaantuneita. Minä ja muut paikalla olleet tiesivät jutun liioitteluksi. Sanomalehdet kertoivat tapahtumista ja maanantaina poliisi antoi uudet tiedot: muutamia kymmeniä oli loukkaantunut ja kaksi oli sairaalassa.

Maailman mahtavimmat G8-maat saarrettuina

G8-kokous ei päässyt sopuun ilmaston muutoksesta, tuesta Afrikan maille eikä mistään muustakaan. Lupaus 60 miljardista Afrikan maille muistuttaa edellistä. Lontoon G8-kokouksen päätöstä kehitysavun kaksinkertaistamisesta - mutta todellisuudessa apu laski.

Lupaus vähentää CO₂-päästöjä kuuluu samaan kategoriaan, se luvattiin toteuttaa v 2050 mennessä. Ketään ei voi syyttää petoksesta - yksikään lupajajista ei ole silloin elossa. Saksan Angela Merkel vakuutti ennen kokouksen alkua: "Ilman lukuja en lähde Heiligendammissa". Hän joutui lähemmäs tuloksetta ja tekeytyi siiti tyytyväiseksi!

Tyytyväiset mielenosoittajat

Myös G8-kokouksen vastustajat kokoontuivat Rostockiin 8.6. iltapäivällä loppumielenosoitukseen. Järjestäjät olivat enemmän kuin tyytyväisiä Heiligendammin osittainen piirityksen onnistumiseen. He valittivat vain poliisin kovista teoista.

Ensi vuonna G8:n huippukokous järjestetään Japanissa ja vuotta myöhemmin Italiassa.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Säästytkö Iran hyökkäyksestä?

Kaikki alkoi kuusi vuotta sitten. Silloin kapitalistista maailmaa riemahduksen aalto. Muutaman vuoden sisällä kriisi iski tsunamin tavoin vuorotellen Japanissa, Kaukoidän muissa maissa, Venäjällä, Brasiliassa ja otti vauhtia iskeäkseen metropoleihin, USA:n ja Euroopan keskuksiin. Finanssiliberalisaation ympyrä oli sulkeutunassa.

Kapitalismi oli yhtäältä onnistunut voittamaan vähän lisää aikaa, mutta toisaalta samaan aikaan se oli globalistanut työihmisten ja nuorisoin vastarintaakin. Seattlen mielenosoituksia seurasi Praha, Göteborg ja Genova. Kaikki merkittävät, kansainvälisiä ja erittäin väkivaltaisia. Kapitalismin kannalta jotain radikaalia kannattaisi tehdä ja nopeasti. Uuskonservatiivien toimesta 1990-luvulla keksitty uusi suunnitelma Yhdysvaltojen uudesta vuosisadasta (Project for the new American century) alettiin ottaa käyttöön.

Sitten tuli terrori-iskut New Yorkiin ja Pentagoniin ikään kuin tilauksesta. Pian USA:n pommittajat olivat tyhjentämässä tuhoisaa lastiaan ja tappoivat silmittömästi Afganistanin siviilejä. Talebanit syöstiin vallasta mutta Afganistania ei pystytty valloittamaan. Edelleenkin siellä ei hallita kuin pääkaupunkia vain ja sitäkin ei kokonaan. Aikaa ei ollut paljon, nimittäin maailma odotti Bushin virastaan kuin janoinen odottaa vettä. Diktaat-

oreita piti kaataa ja joukkotuhoaseita tuhoata. Lähi-idässä ja Keski-Aasiassa piti järkyttää jäljelle jäänyttä vakausta saavuttaakseen sitä uudestaan ja uusilla ehdoilla. Uusi järjestys pakotti kiirehtimään seuraavaan kohteeseen, Irakin kimppuun.

Valheiden koneisto käynnistettiin ja kotimaassa alettiin kaventaa kansalaisoikeuksia. Kansalaisista oli tullut vihollisia. Avattiin Guantanamo selittämällä, että ilman tätä meidän päiviemme Auschwitzia, kansallinen etu oli vaarassa. Talousgurut vakuuttivat, että Yhdysvallat pystyvät käymään kaksi ja jopa kolme sotaa yhtä aikaa. Pahuuden akseli oli joka tapauksessa lyötävä. Kuitenkin Irak osoittautui imperialisille ylitypääsemättömäksi esteeksi huolimatta siitä, että jenkien vanha ystävä Saddam oli syösty vallasta. Ennen Irak toimi vastapainona Iranin vallalle. Irakissa syntynyt kaaoksen vuoksi, enää Irak on onnistunut yhdistämään Iranin Syyriaan ja siitä eteenpäin Libanonin kautta välimeren. Viimeinen epätoivoinen yritys kääntää tätä prosessia itselleen edullisemmaksi oli viime kesällä kun hyökkäettiin Libanoniin. Siinä jouduttiin turvautumaan imperialismin aluepoliisiin, sionismin apuun. Koettuaan tappiota Libanonissakin imperialismin naruja liikututtavat isokenkäiset pamput alkoivat empiä suhteessa Iranin operaation onnistumisen mahdollisuuksista.

Maailma on epästabiliisoitu ja uutta järjestystä ei ole vielä näkyvissä. Maailman kohtaloista päättävä eliitti alkoi hermostua. Näköalot olivat loppuneet ja toivo päästä umpikujusta pois vähäisti. Näissä olosuhteissa yritys näyttää Iranille hampaita ei tuottanut tuloksia. Libanonin fiaskon jälkeen uhkailut Irania vastaan kuulostivat farssilta. Nyt britti-sotilaiden nöyryyttämisen jälkeen fyysisen hyökkäys Iranin näyttäs enemmän itsemurhayritykseltä. Tarkoista ja loppuun asti ajatelluista hyökkäyssuunnitelmista huolimatta hyökkäystä on lykätty toistuvasti.

Jos terrorismin vastainen sota on elinkaarensa täyttänyt, niin silloin imperialismi ajattelee seuraavaa vaihetta. Takertuneen vanhan strategian yksityiskohtiin ei auta. Tämä sota on hävitty ja seuraava on aloitettava mitä pikimmiten. Vanhan strategian viitekehukseen kuuluvat seikat purkautuvat vähitellen. Rumsfield on uhrattu ja pian on Wolfowitzinkin vuoro. Seattlen vuoden 1999 pidätetyille mielenosoittajille maksetaan korvausta "vapauden riistämisestä" ja Guantanamoa aletaan tyhjentää. Viimeisten tietojen mukaan EU:n ulkoministeri Solana aloittaa diplomaattiset neuvottelut Iranin kanssa siitä, että uraanin rikastuslaitoksia voidaan osittain sallia.

Yhä useamman amerikkalaisen vaikutusvaltaisen miehen kannanotto käskää jättäytymään pois Iranin sodan seikkailusta, koska se voi olla kohtalokkaan vaarallinen

operaatio. Kansallinen tiedustelun ja arvioinnin laitos, NIE (National Intelligence Estimate) toteaa 16 muun tiedusteluviraston kanssa, että sota on hävitty eikä samassa muodossa sitä kannata jatkaa. Brezinski sanoo, että jos Iraniin hyökkäisiin, saisi unohtaa kaikki puheet maailman hegemoniasta. Entinen Clintonin ministeri, professori Robert Rich, Henry Kissinger ja jopa sotahaukka John Bolton olivat samalla aallonpituudella. Ei isku Iraniin kannata.

Tämä ei tarkoita, että Iran on säästynyt hyökkäykseltä. Tosiasia on se, että siihen tarvitaan uusia eväitä, uusia perusteluja, uutta johtoa, uutta liittoutumaa ja uusia provokaatioita, siis uutta strategiaa. Kissingerin mukaan Ranskan vaalit, vanhan EU:n hylätyn perustuslain uudelleen lämmittäminen ja vanhalla mantereella esiintyvän luokkataistelun rauhoittaminen ovat edellytyksiä siihen, että uutta järjestystä alueella syntyy pian. Euroopassa luokkataistelu on sen verran kärsinyt, ettei kenelläkään ole varaa palata Iranin sorarekeltä takaisin häviäjänä.

Uusi ratkaisu ongelmaan on löydettävä pian, sillä syyt, jotka pakkivat imperialismaa tälle tielle pätevät vieläkin. Kaikki ilmaisimet osoittavat, että hyökkäystä Iranin ei tulisi nyt heti, vaikka suunnitelma tästä on ollut valmiina viime kesäkuusta lähtien. Uusi strategia on kuitenkin tulossa, mutta vie vähän

aikaa ennen kun kaikki liittolaiset ovat siihen orientoituneita.

Sota Irania vastaan voi viipyä muutaman kuukauden, muttei missään nimessä vuosia. Kuvio on oltava valmiina USA:n presidentinvaaleihin mennessä.

Kapitalismin on häviämässä terrorismin vastaisen maailmansotansa ja tällä on merkittäviä ja tuhoisia seuraamuksia. Imperialismin tappiot eivät johda johonkin rauhantilaan automaattisesti. Kun tappio Vietnaminassa kävi ilmeisemmäksi, imperialismin hyökkäsi Kambodžaan ja Laosin. Nykyään tappiostaan huolimatta, tai ehkä sen vuoksi, imperialismin hyökkäsi Libanoniin ja lietsoo jatkuvasti sisällissotaa niin siellä kuin Irakissa ja Palestiinassa. Kapitalismin rakenteellinen kriisi pakottaa Yhdysvaltoja uuden militarismin ja uuden imperialismin sodan polulle. Sota on keino kontrolloida voimasuhteet niin ulkomailla kuin kotimaassa.

Ainoastaan joukkojen vastarinta ja vallankumous voi - luultuaan kapitalismin - luoda rauhaa maailmaan. Nyt olosuhteet ovat siihen otollisia. Yhteiskunnallista levottomuutta esiintyy kaikkialla ja sodanvastaiset mielialat ovat lisääntyneet. Tuleva aika todistaa, että tämän päivän imperialismi ei synnytä vain sota, vaan myös käynnistää uudelleen vallankumouksen aikakauden.

Dimitris Mizaras

Tallinnan Pronssisotilas oikeistonationalistien hyökkäyksen kohteena

Neuvostosotilaan patsas tässä vielä vanhalla paikallaan. Patsaan alle oli haudattu useita 2. maailmansodan uhreja, joiden hautarauhaa myös patsaan siirtäminen loukkasi.

Eestin pääkaupungin Tallinnan keskustassa on jo vuosikymmenien ajan sijainnut neuvostosotilaiden - ja vapauttajien patsas, joka on saanut kansan keskuudessa nimen "Pronssisotilas". Ihmiset toivat patsaalle kukkia joka vuosi Voiton päivänä 9. toukokuuta, joka on natsisaksasta saadun voiton muistopäivä.

Kuitenkin oikeistonationalistiset puolueet, jotka ovat tulleet valtaan Eestissä, ja jotka ovat poliittisesti niiden eestiläisten seuraajia, jotka olivat sodassa Saksan natsiarmeijan hyökkäyksen puolella, olivat päättäneet pistää patsaan olemassaololle lopun - huolimatta että kaikkien mielipidetiedustelujen mukaan yli puolet Tallinnan väestöstä (mukaan lukien alkuperäisen eestiläinen väestö) kannattivat patsaan säilyttämistä entisellä paikallaan.

Koska Tallinnan kaupungin johto ei hyväksynyt Pronssisotilaan poistamista, Eestin parlamentti sääteli lain, jonka mukaan kysymys siirtyi Eestin keskuhallinnon ratkaistavaksi. Eestin parlamentin oikeistoalaisten kansanedustajien naurun säestyksellä pääministeri Andrus Ansip vieläpä loukkasi kaatuneiden muistoa nimittämällä patsasta "juoppojen ja rosvojen patsaaksi". Illalla 26. huhtikuuta poliisin erikoisjoukot hajottivat erityistä voimaa käyttäen väkijoukon, joka yritti estää patsaan siirtämisen, mutta aamunkoitteessa 27. huhtikuuta patsas oli poistettu. Omituisena yksityiskohtana mainittakoon, että poliiseja oli käsketty poistamaan nimilaattansa sukunimeineen heidän univormistaan niin, ettei väkijoukko suostaisi mahdollisuutta painostaa erikseen niitä poliiseja, "joilla ei ollut eestiläistä sukunimeä". Todellisudessa tällainen määräys antoi luvan näille univormuihin pukeutuneille gangsterille harjoittaa mitä tahansa laittomuuksia ja mielivaltaa ilman pelkoa joutumisesta siitä oikeudelliseen vastuuseen ja ilman, että heitä olisi edes tunnistettu.

Protestimielenosoitukset kehittivät epäjärjestykseksi, joka kesti useita päiviä (tai paremminkin öitä) Tallinnassa ja joissakin muissa Eestin kaupungeissa. Protestoijat rikkoivat ikkunoita, syyttivät autoja palamaan, ryöstivät kauppoja jne. Pidätettyjen määrä arvioidaan sadoiksi, haavoittuneet noin tusinaksi ja yksi, joka oli Venäjän kansalainen sai surmansa näissä tapahtumissa.

Eestin viranomaisten shokeeraava käytös oli johdonmukaista jatkoa heidän tavoitteestaan poistaa maasta kaikki muistot maan sosialistisesta aikakaudesta. Miksi he päättivät poistaa muistomerkki juuri nyt? Todennäköisimmän syy on useampia syitä. Ensimmäiseksi - patsaasta oli muodostunut viimeinen sosialisen ajan symboli ja myös työväenluokan symboli. Äskettäin eestiläinen lehdistö nosti kirjoituksissaan esiin hälytysmerkkejä, joissa varoitettiin, että patsaalle alkoi vuosi vuodelta kerääntyä enemmän ihmisiä mukaan lukien alkuperäisiä eestiläisiä. Toinen syy on Venäjän ja lännen suhteiden huononeminen ainakin sanoissa. Eestin oikeisto on päättänyt, että tällaisessa tilanteessa he voivat toimia aivan vapaasti kuten haluavat. Ja todellakin, huolimatta siitä, että tällainen toisen maailmansodan muiston loukkaaminen (sodassa olivat liittoutuneita länsimaat ja Neuvostoliitto) on tapahtunut EU:n alueella. Molemmat sekä USA ja EU ovat ilmaisseet täydellisen tukensa Eestille vain viimeisten muistomerkkien suojelusta". Mutta yleisesti ottaen kuitenkin EU:n olisi tarpeellista reagoida toisella tavalla. Nyt on selvää, että hyväksytyään Baltian maat jäsenikseen, EU on saanut samalla jatkuvan jännityksen lähteen. Tähän asti EU on jotenkin viitanut venäjää puhuvan kansanosan oikeuksien loukkauksiin - ei päättävänä elimenä ongelman ratkaisemiseksi vaan pikemminkin poissaolemisellaan ratkaisun hakemisesta. Mutta nyt on jo vaikeata vakuuttaa, että "kaikki 'bantumme' ovat onnellisia (kuten Etelä-Afrikan viranomaiset

viittasivat mustaan väestöön apartheidin aikana).

Tietenkään venäläisväestön jatkuva nöyryyttäminen ei voi jatkua loputtomiin. Pronssipatsaan poistaminen on toiminut katalysaattorina. Märkäpäse on vihdoin puhjennut. Ongelmat, jotka saivat ihmiset kaduille, eivät olleet vain muistomerkistä johtuvia ongelmia. Ne ovat merkittävän kansanosan syrjimistä johtuvia ongelmia.

Nyt Eestin 1,5 miljoonasta ihmisestä 200.000:lla ei ole asuinmaansa kansalaisoikeuksia. Ja nyt emme puhu mistään tilapäisistä työntekijöistä, jotka tänään tulevat ja huomenna lähtevät. Ei, vaan jotkut

heistä ovat asuneet Eestissä jopa 50 vuotta tai enemmän saavuttuaan Eettiin toisen maailmansodan jälkeen (tosiasiassa Eesti oli tuolloin jälkeijäännyt maatalousvaltio, joka tarvitsi kehittyäkseen erilaisia spesialisteja). Asia on niin, että vastakohtana sanokaamme vaikka Liettualle, joka Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen antoi kansalaisuuden jokaiselle, joka sillä hetkellä asui Liettuaissa, Eestin kansalaisuuden saivat vain sellaiset henkilöt, jotka tai joiden vanhemmat tai esivanhemmat olivat olleet Eestin kansalaisia v. 1940. Ja niin syntyi aikaisemmin ennekuulumaton käsite maailmassa kuin "ei-kansalainen" ("non-citizen"), joista monet olivat syntyneet ja eläneet koko ikänsä Eestissä.

Saadakseen Eestin kansalaisuuden on läpäistävä eestin kielen koe. Mutta sellaisen kokeen läpäiseminen on vaikeaa ja epäodennäköistä. Syynä ei ole se, että venäjän ja eestin kielet eroavat toisistaan paljon, vaan myös kokeen ylimitoitettut vaatimukset. Esimerkiksi on pakko kirjoittaa esteiksi kokonainen tarina tai tutkielma esim. aiheesta ulkomaiset sijoitukset. Selvä on, ettei kirjoittamiseen totuttoman työläinen ikinä selviä sellaisesta kokeesta edes silloin kun tutkintakomissio pyrkii olemaan objektiivinen (jota sattuu harvemmin). Mutta myös, jos tarvittava tutkimus on suoritettu, venäjänkieliset - joita on Eestissä kolmasosa - eivät pääse mihinkään korkeampiin virkoihin. Myös ne venäläiset, valkovenäläiset, ukrainalaiset, juutalaiset, joilla on Eestin passi, joutuvat jatkuvasti syrjinnän kohteiksi. Venäjän kieltä, jota puhuu kolmasosa kansasta, myös syrjitään eikä sillä ole mitään virallista asemaa.

Lyhyesti vielä Venäjän viranomaisten toimista: Paitsi uhkaavista sanoista ja pro-Putin nuorisoin

roistomaisesta Eestin suurlähetystöön saartamisesta, joka on tuottanut suurta harmia Venäjälle, viranomaiset eivät ole tehneet mitään. Ei edes Venäjän suurlähettilästä pyydetty takaisin Venäjälle! Mutta tässä ei ole ihmeteltävää, koska eräiden tutkijoiden mukaan Venäjän hallinnon huipputohtajilla on suunnattomia sijoituksia Baltian pankeissa. Tietenkään he eivät halunneet sahata oksaa, jolla istuivat.

Kuitenkaan, huolimatta Moskovan suoranaisestä petoksesta, Eestin viranomaiset eivät onnistuneet murtamaan ja uhkailemaan venäläistä yhteisöä. Päinvastoin, näiden tapahtumien tuloksena se on tiivistänyt rivejään. Näyttää siltä, että myös Eestin viranomaiset ovat sen ymmärtäneet. Joka tapauksessa Pronssipatsas siirrettiin hyvin nopeasti uudelle paikalle alkuperäiselle jalustalleen ja Eestin presidentti ja hallitus laskivat sille seppeleensä. Viimein Eestin pääministeri Ansipin oli alistuttava jonkinlaiseen anteeksipyyntöön selittäessään sanomalehti Postimeesin artikkelissa, että "hän on aliarvioinut pronssipatsaan arvon ja merkityksen Eestin venäläiselle väestölle", ja on myös esittänyt anteeksipyyntöä, että hän "on sanonut jotain ylläpöyävää".

On varmaa, että nämä ovat vain tyhjiä sanoja, ja on hyvin epäodennäköistä, että oikeistonationalistit muuttaisivat politiikkaansa. Mutta jos näin ei tule tapahtumaan, he tulevat kohtaamaan hyvin vakavia ongelmia. Apartheid Euroopan keskeillä ei voi kestä kauaa - varsinkin, kun "bantukansa" on viimeinkin herännyt ja noussut puolustamaan oikeuksiaan.

Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri

Vanha meno jatkuu SKP:ssä

SKP:n ohjelmakeskustelu aloitettiin Tiedonantajan Teoria- ja Poliittikka liitteessä (8.12.06). Siinä kerrottiin puolueen eväitä puolueohjelman päivitykseen. Luimme lehden hyvinkin tarkasti. Kirjoitimme Kansan äänen mummossa 6/06 seuraavasti: "Voisi melkein olettaa, että monikaan SKP:n piirissä ei tule saamaan paljonkaan arvi tällaisesta jupinasta. Kun yhteiskunta on tänään kuin tarjottimella selkeälle marxilaiselle analyysille, niin ihmetellä sopii, miksi sitä ei käytetä Olisikin mielenkiintoista kuulla SKP:n johdolta itseltään, kun pelkkä julistautumisen joksikin ei riitä, että millä perusteilla SKP pitää itseään marxilais-leniniläisenä puolueena".

SKP:n edustajakokous pidettiin 9.-10.6.2007. Kokouksen alla huhtikuun lopulla SKP:n ja Kommunistien liiton edustajat tapasivat keskustelujen merkeissä. Silloin annettiin puhejohtajan Yrjö Hakasen ja Kalevi Wahrmanin lausunto, jossa todettiin, että "kommunistien kokoaminen yhteisen puolueen puitteisiin on tärkeää kommunistisen liikkeen voimistamiseksi". Kommunistien Liiton puolelta ymmärsimme

asian siten, että yhteinen puolue syntyy, kun syntyy yksimielisyys puolueen teoreettisista perusteista. Edustajakokousteeseissään SKP ehdottaa, että "SKP:n ja KTP:n välisillä yhteisillä keskusteluilla valmistellaan molempien puolueiden jäsenten päätettäväksi ehdotus uoimien yhdistämisestä SKP:n puitteissa". Siinä sitä ollaan! Tähän SKP:n KTP:lle tekemään ehdotukseen sisältyy sama vanha viesti, että kaikki SKP:hen ilman keskustelua yhteisestä teoreettisesta ja ideologisesta perustasta.

SKP:n edustajakokouksen alla olimme näkevinämme viitteitä, että SKP:ltä tulisi jonkinlainen ehdotus yhteisrintaman rakentamisesta. Ennakkoon arvioimme, että mahdolliseen ehdotukseen suhtaudutaan vakavasti. SKP:n edustajakokous hyväksyi asiakin "Aloite yhteistoimintaan porvarihallitusta vastaan". Siellä lukee: "Me kommunistit esitämme keskusteluja yhteisistä tavoitteista ja yhteistoimintaa sosialidemokraateille, Vasemmistoliitolle ja muille poliittikan suunnan muutosta haluaville". Kaikki tietävät, että mainitut tahot eivät tällaiseen syötiin tartu. Esityksestä

puuttu kokonaan se, miten yhteistyö tehtäisiin. Kommunistien liitto katsoo toiminnassa olevan kaksi tasoa: työ omassa puolueessa ja työ joukkojärjestöissä. SKP:lle tämä näyttää olevan vaikeaa. Se pyrkii itse kehittämään joukkoliikkeeksi. Kaikki kokemukset viittaavat siihen, että tälle ajatukselle ihmiset eivät lämpene. Jos SKP tulisi mukaan työtekevien yhteisrintamaan, tulisi SKP:n itse ryhtyä kommunistiseksi puolueeksi ja silloin kommunistien yhteistyöstä teoreettisesta ja ideologisesta perustasta.

Tiedämme, että SKP:n piirissä ei siedetä työssänsä yhdistävän STP:n kehittämistä. STP on avoin kaikille työkansaa rehellisesti edustaville järjestöille, eikä sen piirissä ole päätetty mitään sellaista, joka muodostuisi esim. SKP:n mukaantulolle kynnyskysymykseksi. SKP:n edustajakokous ei päättänyt mistään uudesta linjuksesta. Entinen meno jatkuu. Saattaa olla, että kokouksen puitteet olivat mieltä ylentävää ja joutuk saattoivat kuvitella, "että nyt mennään lujaa". Arki on kuitenkin edessä ja kädet ovat yhtä tyhjiä kuin aiemminkin.

Heikki Männikkö

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Vielä vaaleista

Hiljattain käydyissä eduskunta-vaaleissa vasemmisto hävisi historiallisella tavalla. Tuon esiin niitä näkemyksiä, joihin itsekkin voin yhtyä sekä samalla yrittää pohtia, kuinka tästä eteenpäin. Nyt hävisimme kaikki vasemmistopuolueet, isot ja vähän pienemmät. Jos emme pysty uudistamaan ja muuttamaan toimintatapojamme, niin kohta ei ole jäljellä kuin pieniä vasemmistopuolueita ja sirpalepuolueita. STP:n vaalitulokset alle 2000 ääntä on huono ja siitä on myös vaikea jatkaa tästä eteenpäin. Mutta kriisi on kaikissa muissakin vasemmistopuolueissa SDP mukaanlukien.

Käytyjen vaalien perusteella olisi suotavaa että ensimmäiseksi luovutaan toisten vasemmistopuolueiden kokopäiväisestä arvostelusta ja aletaan jokainen vasemmistopuolue kiinnittää huomiota omiin tekemiinsä. Alkaa jo ärsyttää välillä Kansan Uutisten pääkirjoitusten lukeminen, joissa löydetään suuria linjavikoja

milloin demareista, milloin Vihreistä, sen sijaan että tunnustettaisiin että nämä puolueet osaaavat jotkut asiat paremmin.

Missä on vasemmistopuolueiden itsekritiikki? SDP on tehnyt oikean päätöksen perheyttyä vaalitappion syihin perinpoihin. Vasemmistolitto on todennut että hävitettiin. Minkä johtopäätöksen tekevät STP, SKP ja KTP? Onko järjkeä jatkaa enää sirpalepuolueina, jos itsekkin tiedetään, että ilman merkittäviä periaatteellisia uudistuksia kannatuksen kasvun mahdollisuuksia ei ole.

STP:ta rattaa lukkiutumisen liiallisesti vanhaan työväenliikkeen aateperijään, pitkät ja puuduttavat kokoukset, arkielämän ongelmien sivuuttaminen, koska teorioiden käsittely kokouksissa vie liikaa aikaa sekä omien ongelmien analysoinnin laiminlyöminen. Tässä vain muutama syytä miksi toimintamme ei kiinnostusta herätä.

Suurimpana yksittäisenä ongelmana on nähtävä aktiivien kommunistinen tausta. Jotta STP olisi luonteeltaan yhteistoimintajärjestö tai -puolue, niin mukana tulisi olla myös yleisdemokraatteja sekä pienipalkkaista toimihenkilöryhmittymää, joka ei halua aatteellisesti sitoutua jäykästi.

Kävin keskusteluita äänestäjien kanssa ja usein tuli ilmi, että äänestäjille STP on sama asia kuin jokin pieni kommunistinen puolue.

On johtopäätösten aika. Teemmekö asiat samalla tavalla vuodesta toiseen vai lähdemmekö uudistusten tielle.

Parempi lienee lähteä uudistamaan heti eikä vasta siinä vaiheessa, kun koko maasta tulee alle 100 ääntä.

Martti Salomaa

Kansan ääni kuuluviin myös Jämsänkoskella

Täällä Jämsän jokilaaksossa ei ole keskustelun aiheena Irakin sota tai ilmastonmuutos. Väittely, kinasteleminen, valehtelu, juonittelujen ja erilaisten lehmäkauppojen kohteena on ollut jo yli kymmenen vuotta Jämsänkosken liittämisen Jämsään. Koska asia liittyy laajemmin koko Suomeakin koskeviin käytäntöihin ja muutoksiin haluan kertoa asiasta tarkemmin.

Liittymisestä järjestettiin ensimmäinen kansanäänestys v.1995. Silloin ylivoimainen enemmistö oli itsenäisyyden säilyttämisen kannalla. Tulos oli hävinneelle puolelle järkytys ja suuri sellainen. Olihan liitospuolella paikallislehtien propagandatuiki. Valtalehti Keskisuomalainen propagoi asian puolesta unohtaen kuitenkin kertoa mitä hyötyä liitoksesta olisi ollut Jämsänkoskelaisille. Useista eri tahoilta osoittamistani pyynnöistä huolimatta en ole noita hyötytietoja saanut vieläkään.

Olen esim. kysynyt UPM:n johtaja Jussi Pesoselta paljonko paperin myyntihinta nousee jos se valmistetaan Suur-Jämsässä eikä Jämsänkoskella? Kysyväälle vaan ei vastata jostain syystä.

Hävitty kansanäänestys jätti monelle paljon hampaankoloon ja hetkeäkään ei kuviteltu asian olevan loppuunkäsitelty. Muutama kyläpolitiikko heitti hanskat tiskiinkin kun asiat eivät rullanneetkaan suunnitellusti. Viime kunnallisvaaleissa vain harva ehdokas ilmoittautui kuntaliitoksen kannattajaksi, heidän kannan-

tuksensa romahti.

Myyrätty Jämsänkosken itsenäisyyttä vastaan kuitenkin jatkui kaiken aikaa. Myyrättyjohtajissa on ollut peräti kaupunginjohtaja. Liene Suomenkin mitassa harvinaista. Muutakin harvinaista on Jämsänkoskella. Lukuisten loikkausten, omien ryhmien perustamisen ja takin kääntöjen jälkeen Jämsänkosken valtuuston koostumus on aivan muuta kuin äänestäjien vaaleissa ilmaisema tahto oli. Siksi ei valtuustolla ole mielestäni ainakaan muuta kuin äänestäjien vaaleissa ilmaisema tahto oli. Siksi ei valtuustolla ole mielestäni ainakaan muuta kuin äänestäjien vaaleissa ilmaisema tahto oli. Siksi ei valtuustolla ole mielestäni ainakaan muuta kuin äänestäjien vaaleissa ilmaisema tahto oli.

Liitosasia Jämsään nytkähti liikkeelle kun kolme kepulaista saatiin kovan painostuksen jälkeen liitosmyönteisiksi. Kepu pettää aina osoittautui taas ajankohtaiseksi. Itsenäisen kunnan lopettaminen on sen suuruusluokan asia, ettei sitä voi jättää 15 pelurin ratkaistavaksi. Siksi Jämsänkoskella kerätään nimiä kansanäänestystä vaativaan adressiin. Se on taas liitostahot saanut takajaloilleen jopa raivonpuuskiin. Alueelta jostain syystä eduskuntaan valittiin SDP:n Tuula Peltonen on hauskutannut yleisöä epäilyksellään äänestysten tarpeellisuudesta. Kun Kuorevedellä, Korpihaldella ja Nurmoissa ei ole noudatettu kuntalaisten tahtoa niin Jämsänkoskella ei kannattaisi äänestää, menee rahaa hukkaan ja ennenkaikkea kansa voisi äänestää väärin.

Peltonen ajatusmaailmaa muotoillen voisien vaatia eduskuntavaalit lopetettaviksi koska niissä kuitenkin taas valitaan 200 idioottia säätämäänsä Brysselin määräämiä lakeja. Kansalaisten mielipiteitten ylikävely ja halveksunta oli yksi syy SDP:n rökätappioon vaaleissa. Tuula Peltonen kaltaiset edustajat takaavat tappioiden jatkuvuuden.

Yleisesti ottaen en vastusta tarpeellisia kuntaliitoksia, niitäkin Suomessa on tehty ja tehdään. Jämsänkosken liitos Jämsään olisi käytännössä pakollisuus ja se ei toisi motivoituneita kuntalaisia Jämsään. Tuoreen tutkimuksen mukaan Jämsän alue kurjistuu tulevaisuudessa Jyväskylän ja Tampereen välissä. Fysiikan lait ovat edelleen voimassa eli kahden köyhänliitosta tulee yksi köyhä.

Yhteistoimintaa pitää luonnollisesti jatkua. Ei kuitenkaan samalla tavalla kuin v.1918 silloin nimittään Jämsänkosken tehtaan työläisiä ammuttiin Jämsän kirkon kellopöydällä. Tapahtumista Jukka Riski kertoo kirjassaan Kauhun aika.

Pieni kuntakin voi olla toimiva ja hyvin toimeentuleva jos sillä on pätevä kunnanjohtaja ja asiansa ja tehtävänsä sisäistäneet virka ja luottamusmiehet. Petäjävеси ja Kinnula ovat Keski-Suomessa esimerkeinä toimivista yhteisöistä.

Reino Welling
Jämsänkoski

Porvarihallitus on pääsemässä vauhtiin

Vaalilupausten vähitellen unohtuessa hallituspolitiikasta ja kansalaisten mielistä alkaa 100-prosenttinen porvarihallitukseksi päästä sille varattuun tehtäväänsä, eli sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja hyvinvointivaltion viimeisten rippelien hävittämiseen. Lyhyen ajan sisällä tehtiin päätös nollamak-sulokan poistamisesta päivähoitodossa, sekä arava-asuntotuotannon täydellisestä lopettamisesta.

Molemmat päätökset heikentävät suoraan ja välittömästi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kansalaisryhmien oikeuksia ja etuja. Tämä heikennyksen sarja tulee valitettavasti saamaan jatkoa. Aikaa on todennäköisesti 4 vuotta. Tällä menolla jälki 4 vuoden kuluttua tulee olemaan suurinpiirtein samanlaista, kuin Etelä-Afganistanilaissa kylänsä Naton täsmäiskun jälkeen.

Nyt kannattaakin todella seurata sitä, miten yhteiskuntamme on

menossa. Kurssia kannattaa lähteä muuttamaan ennenkuin tilanne on muuttunut katastrofaaliseksi. Porvarihallitus on kansanvastainen hallitus, jonka ainoa isäntä on suurpääoma. Vain ja ainoastaan kansalaisten joukkovoima voi estää yhteiskuntamme luisumisen amerikkalaiseen vastatuotumuden ja voittontavoittelun hallitsemaan barbariaan.

Jani Poimala

Salomaan kritiikin johdosta

Oheisessa kirjoituksessaan toveri Martti Salomaa (sai Helsingissä STP:n listalla yli 100 ääntä) toteaa, että "välttämättömäksi kohtaloon jääää pelkäksi sirpalepuolueeksi tulee STP:n kyetä uudistamaan ja muuttamaan toimintatapojaan". Tässä kirjoittaja on varmasti oikeassa. STP:tta on lähdetty kehittämään työkansaa edustavien järjestöjen liittona. Sen piiriin on jo siirtynyt erilaisista "järjestöllisistä kulttuureista" toimijoita. Löytääkseen oman paikkansa yhteiskunnassa tulee STP:n löytää sille kuuluva uusi toimintakulttuuri. Se merkitsee sitä, että kaikkien tulee kehittää itseään myös henkilökohtaisella tasolla. Tämä on STP:n yksi lähiajan kovimmista haasteista.

STP:n kritiikissä tulisi nähdä, että emme ole isojen puolueiden suhteen mitenkään yhteismitallisia. Tavoitteemme on nostaa kansan keskuudesta vastavoima nykypoliittikka vastaan ja väkisininkin joudumme olemaan aluksi pieniä ja "taistelemaan tuulimyllyjä vastaan", koska tällaista voimaa yhteiskunnassa ei löydy valmiina. SDP ja Vasemmistolitto eivät enää pyyteettömästi aja työkansan asiaa. Ne ovat antaneet alistaa itsensä nykyisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan raameihin. Näiden "raamien" ylittämisen veisi heidät törmäyskurssille kovien markkinavoimien kanssa ja tätä riskiä he eivät uskalla ottaa. Siksi yhteiskunnassa tullee suorittaa perusermontti. Kasvatavat voitot tulee suunnata yhteiskunnan kokonaisvaltaiseen kehittämiseen ja pääomapiiriin tulee tytyä nykyistä huomattavasti pienempään voittoon. STP näkee välttämättömäksi yhteiskuntamme perin pohjaisen uudistamisen eikä siksi voi suostua SDP:n tai Vasemmistoliton kanssa linnaruuhaan.

On myös todettava, etteivät suuret

Toimitus

Hyvät pienpuolueiden ja yhdistysten hallitukset

Vaalit on jälleen käyty ja tulos entisenlainen. Muutoksia pienpuolueiden osalta parempaan suuntaan ei ole 15 vuoteen tapahtunut. Uskon sen johtuvan siitä, että ihmiset eivät koe teistä mitään puoluetta vaihtoehtona, koska EU vastaisuus on jakautunut niin moniin ja pieniin ryhmiin. Suuri syy on myös siinä, että ihmiset eivät uskalla äänestää ketään teistä, koska syyttelette ja haukutte toistuvasti toisianne. Äänestäjille tulee pelko ja ahdistus koska eivät tiedä, että mikä nyt se oikea EU:n ja NATO vastainen puolue on.

Te luotte uhkakuvia äänestäjille sillä, että syyttelette toinen toisianne ja pelottelette sillä, ettei toista EU:n vastaista puoluetta pidä äänestää vaan minua minua... NYT viimeistään pitää ajatella Suomen eikä vain omaa etua. Eikö EU ja NATO vastaisuus ole samoin siitä ajatteleville yhteistä? Siksi täytyy unohtaa pienet vastakainasettelut pienten puolueiden välillä, pyrkiä ja eteenkin RYHTYÄ kaikkiin keinoin yhteistyöhön (ei kokoomuskaan ole hajautettu). Seuraavat vaalit menevät täysin saman kaavan mukaan, jollei yhdyntymistä tapahdu! Kaikilta menee varat mutta kukaan ei pääse vaikuttamaan asioihin. Siksi ehdotan

"vasemmistopuolueet" ole aidosti vaalitappionsa syitä puineet. Mukauduttavaan markkinavoimien sanelemaan politiikan raameihin, ovat ne laskeneet poliittiset aseensa ja todelliset teot jäävät näpertelyn asteelle. Kansa ei tänään edes huomaa porvaripuolueiden ja "isojen vasemmistopuolueiden välistä eroa". Onko ihme, että kärsivät vaalitappio?

STP on toiminut nyt vajaan vuoden. Toimintamme perusajatus on luoda työkansaa edustava laaja liitto voidaksemme pysäyttää esim. perusturverkkoston alasaajon ja luoda pohjaa yhteiskuntalämän muutoksele. Yhdyimme kritiikkiin, että emme ole onnistuneet nopeassa tahdissa löytämään joukkomme mm. "yhteisdemokraatteja sekä pienipalkkaisia toimihenkilöryhmiä". Nopeaa etenemistä nykytilanteessa emme voi odottaakaan. Nykyinen räikeä globaali politiikka tuskin murtuu pelkällä nostamalla maamme työnsä voimin, vaan siihen tarvitaan laajempaa kansainvälistä liikehdintää. Se on prosessi, joka kypsyä ja jossa me olemme mukana.

On kysyttävä mikä sitten olisi vaihtoehto, jos emme tyydy aluksi olemaan "pelkkä sirpalepuolue". Se voi olla vain samaistuminen nykypolitiikan kannattajiin. Jos haluamme todella jotain muuttua, on kannatuksen kasvu löydettävä muutoksen lähtökohdista. STP on nykytilanteessa jotain uutta, emmekä ole ollenkaan "tekemässä asioita entisellä tavalla tai lukkiutuneet vanhaan aateperijään". On ehdottomasti hyväksyttävä ajatus, että lähdetään uudistusten tielle siinä suhteessa, miten viemme ajatuksen muutoksen välttämättömyydestä ja laajasta työkanan demokraattisesta yhteisrinnastamisesta tietoisuuteen.

yhteistyön edistämiseksi min. sitä, että ryhdytte yhdistämään lehtiänne esim. siten, että jokaiselle ryhmälle olemat sivunsa samoihin kansiiin. Sillä helpolla tavalla kuluja ja samalla lehden levikki nousee.

Tällä hetkellä olen jakanut - useamman pienen ryhmän lehtää postilaatikoihin. Paljon helpompaa on keskittää voimiaan yhden todellisen vaihtoehtoisien lehden jalkaan. Ja kun lehti olisi monimuotoinen, niin myös tilaajia alkaisi varmasti ilmestyä enemmän. Myös yhtenäistä EU-vastaista joukkoa on paljon helpompi tukea, eikä rahat mene hukkaan. EU kriittisyyttä saadaan lisättyä vain sillä, että yhteistyötä tehostetaan huomattavasti ja yli puoluerajojen. Valmistautuminen seuraaviin vaaleihin täytyy aloittaa jo nyt. Muuten olemme jälleen myöhässä. Kannatus kasvaa vain yhteistyöllä! Yhteinen vihollinen on EU ja NATO, ei suurista asioista samoin ajattelevat pienpuolueet. Koen työntä menevät hukkaan, mikäli yhdentymistä ei tapahdu. Aikaa ei ole yhtään hukattavaksi!

Esko Rintala
EU ja NATO vastainen
kansalaisaktiivi
Uusikaupunki

Tukea **Kansan äänelle**

Paavo Heikkinen 40,00 e; Reijo Katajaranta 10,00 e; Eira Kärki 30,00 e; Esko Auervuolle 50,00 e; Juha Kieksi 10,00 e; Hannu Kautto 20,00 e; Juha Koivisto 10,00 e; Juhani Tanski 500,00 e; Heikki Männikkö 50,00 e; Tarja Männikkö 207,70 e; Kalevi Wahrman 10 e ja Waino Pietikäinen kerännyt lippaalla 82,30 e.

OKO 554114-227966

Inkun yrttipalsta

Tällä kertaa vuorossa ovat purasruoho ja pujo.

Purasruoho (kurkkuyrtti)

Purasruoho on vanha yrttitarhojen kasvi, joka on meillä paikoin viljelyyn. Se voi kasvaa suureksi metrin korkuiseksi. Se on yksivuotinen, mutta siementää runsaasti ja esiintyy joka vuosi yhä runsaampana.

Purasruohon mehevien lehtien maku on kurkun tapainen ja ne sopivat erinomaisesti salaattiksi karheudestaan huolimatta. Lehdet leikataan hyvin hienoiksi suikaleiksi. Siniset kukat ovat syötäviä ja niitä voidaan käyttää salaatin koristeiksi. Kukat ovat myös kauniin näköisiä drinkin koristeina jääpaloissa.

Jo keskiajalla pidettiin purasruohoa terveellisenä, masennustiloja torjuvana.

Pujo eli maruna

Pujo kasvaa tiheinä, korkeina ryhminä pihdoilla, tienvierillä ym. yleisenä aina Pohjois-Pohjanmaalle saakka. Varsi on ruskeanpunainen, kantikas ja lehdet ovat päältä tum-

manvihreät ja alta harmaanvalkoiset. Kukkamykeröt ovat ruskeankeltaiset.

Jo varhain keväällä marunan nuoria hyvältä tuoksuvia lehtiä voi käyttää mausteena keittoihin ym. hienoksi silputtuna. Parhaita ovat nuoret versot leikattuina juuri ennen kukkimista ja käytettynä likaruokien valmistamiseen. Marunaa on käytetty jo vuosisatoja hanhien ym. lintujen täytteeksi ruoaksi valmistettaessa. Sitä käytetään myös sienpaistiin ja metsänriistaan, jolloin paistettavaan lihaan hangataan musertettua marunaa. Kastikkeisiin ja salaatteihin ei marunaa käytetä.

Maruna on terveellinen mauste, jota kannattaa varata talveksi kuivamalla juuri kukkaan puhkeavia hennoja versoja. Väitetään, että kuivattu maruna päänluseen pantuna vaikuttaisi unta antavasti.

Pujo uutettuna mieluummin hyvälaatuisen öljyn on parasta jalkavoidetta.

Kesäterveisin Inkkua

Bilderbergin kokouksessa turkissa verovaroin?

Maailman poliittisen, bisnes- ja mediaeliitin salaseura Bilderberg-ryhmä piti julkisuudelta tarkoin varjellun kokouksensa Turkissa 1.6-3.6. Suomesta kokoukseen osallistuivat valtiovarainministeri Jyrki Katainen, ulkoministerin poliittinen valtiosihteeri Teija Tiilikainen, Evan hallituksen puheenjohtaja Jorma Ollila ja Ylen uutisten vastaava päätoimittaja Atte Jääskeläinen. Kysyinkin menikö salaseura-matka veronmaksajien kukkarosta, entä

onko asiallista ministerien ja heidän sihteeriensä hiippailla hämärän rajamailla toimivien salaseurojen salaisissa kokouksissa, mutta erityisen huolestunut olen koko kansan Yleisradion vastaavan päätoimittajan paikalla olosta ja ilmeisesti vielä lupavaroin tukituttamassa rehelliä uutistoimintaa???

Jorma Talikka
Janakkala

**Kaikki joukolla
jäätä murskaamaan!**

Tilaa Jäänmurtaja helposti

www.mlys.net TAI MLYS ry
PL 73
40101 Jyväskylä

SFT toimii

SFT kokoontuu sunnuntaina 23.09.2007 Punaisten muisto-merkille Santahaminassa. Kokoonnutaan Herttoniemen Metroasemalla klo 11.00 Apteekin puoleisella katutasolla. Ilmoittaudu 15.09.-07 mennessä Timo Kangasmaa puh. 0405858508 ja Esko Auervuolle puh. 0407073576. Matka tehdään henkilö-autoilla.

□ □ □

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous Hermannin kerholla, Hämeentie 67 torstaina 30.8. klo 18.00. Käsitellään STP:n kannattajakorttikeräyksen yhdistyksellemme tuomia tehtäviä ym. ajankohtaisia kysymyksiä. Käsitellään kysymys yhdistyksen liittymisestä STP:n jäseneksi.

Tapauksia

STP:n Helsinki-ryhmän kokous

torstaina 23.8.07 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. klo 18.00 - 20.00. Käsitellään STP:n toiminnan järjestämistä sekä Helsingin kunnallisvaalivalmisteluja. Tervetuloa

STP:n järjestöjen ja Kansan äänen syysseminaari

Sairaus- ja Tapaturmainvalidien lomakodissa Hauholla Vähäjärven kurssikeskuksessa lauantaina 29.9.07 klo 10.00. Käsitellään STP:n valtakunnallisen toiminnan järjestämistä, puolueen rekisteröitymiseen ja muuhun toimintaan liittyviä kysymyksiä. Varatkaa jo tässä vaiheessa aika seminaariin osallistumiselle. Tarkemmat tiedot seuraavassa lehdessä.

VALTTERILLE

Kirpputori Kansan äänen tukemiseksi pidetään seuraavan kerran syyskuussa Valtterilla, Aleksis Kivenkatu 17. Tarkka aika ei ole vielä tiedossa. Pyydämme jälleen Kansan äänen kannattajilta lisää uutta tavaraa myyntipöytäan.

Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Jos sinulla on jotain talouden pienkonetta, astioita, radioita, kameroita, kahvinkeitin tms., se menee hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara vastaanotetaan. Varmasti sinulta tai tutuilta löytyy käyttökelpoista tavaraa, jota ette enää itse tarvitse. Lahjoita se kirpputorillemme ja näin saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun välttämättömään toimintaan. Tavaran voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkö p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolle p. 040-707 3576 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 700, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille postityylistöille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa 100,3 MHz

Keskiviikkona
- 20.06.2007
- 15.08.2007
klo 19.00-19.30

Kesiviikkona 20.6. keskustelemme STP:n kannattajakorttien keräystästä saaduista kolemuksista.

Olkaa kuulolla.

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasismivastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAikka:
Kangasalan Lehtipaino

EU:ta vastaan voiton päivänä

Euroopan unioni on aivan tarkoituksellisesti sijoittanut Eurooppa-päivänsä Voiton päivälle 9.5. Voiton päivä merkitsee, että Hitlerin Saksa löyettiin lopullisesti 9.5.1945. Sitä sietää juhliä. Sensijaan Eurooppa-päivässä ei ole mitään juhlamista, kuten Antti Pesonen alla huomauttaa. Kuva EU:n vastustajien mielenosoituksesta 9.5.2007 Eduskuntatalolla. Kuvassa hyvin tunnettu kasalaisaktivisti, Asbestikamp-85-yhdistystä vetävä Wäinö Pietikäinen. Hänen paidassaan lukee suomennettuna, että asbesti tappaa.

”EU:ssa ei ole mitään juhlamista”

Voitonpäivänä 9.5.07 (unionistien ”Eurooppa-päivänä”) järjestivät EU:n vastaiset ja EU-kriittiset järjestöt, sekä rauhanjärjestöt mielenosoitustilaisuuden eduskuntatalolla. Tilaisuuden puheenvuoroissa arvosteltiin voimakkaasti valtiovallan pyrkimyksiä EU:n perustuslain elvyttämiseksi sekä toimia liittää maamme Nato:n jäseneksi. Samalla muistutettiin, että demokratia meillä on muuttunut lähinnä omaksi irvikuvakseen.

Demokratia muuttunut irvikuvakseen

EU:ssa ei ole mitään juhlamista, totesi Antti Pesonen: ”Joudumme todistamaan tänä päivänä kansanvallan eli demokratian alennustilaa – näennäisdemokratiaa. Demokratian tulisi merkitä sitä, että kansalaiset saavat päättää. Ei sitä, että heidät saadaan päättämään jostakin. Ilman avointa julkista keskustelua ei ole toimivaa, aitoa demokratiaa. Ja niitä meillä ei ole. Ns. edustuksellinen demokratia on muuttunut demokratian irvikuvaksi. Eduskunnasta on tullut valtapuolueiden johdolla suuren rahan pikku apulainen. Hallituspuolueet pyrkivät varmistamaan riippumattomuutensa äänestäjistä korottamalla ensi töikseen puoluetukea 44 prosentilla. Näin on hoidettu tulevien vaalien rahoitus ja EU-politiikan jatkuminen kansalaismielipiteistä riippumatta.

EU-politiikkaan on sisäänrakennettu vallan ja pääomien keskitäminen sekä voimavarojen siirtäminen julkiselta sektorilta yksityiselle. Tämä ei ole luonnon laki, vaan EU:n taustavoimien työn tulosta. Siksi ei ole yllätys, että eriarvoisuus ja köyhyys lisääntyvät riippumatta siitä miten taloudessa menee. Köydyttäminen on EU:n harjoittamaa rakenteellista väkivaltaa.”

Rahavallan demokratiaa

”EU-demokratiaan” kiinnitti huomiota myös Reijo Katajaranta todeten sen olevan rahavallan demokratiaa: ”Ensistöikseen eduskunta hyväksyi itselleen palkankorotuksen.

Puoluetukia eduskuntapuolueille nostettiin 12 miljoonasta 18 miljoonaan. Kun saman verran rahaa jaetaan eduskuntapuolueiden lehdistölle, on tukisumma yhteensä valtavat 36 miljoonaa. Näin rahavalta varmistuu, ettei päätöksenteosta yski sitä vastaan, eikä Eduskuntaan muodostu todellista oppositiota suuren rahan etuja vastaan.

Viime vaaleissa 8 rahalla voideltua eduskuntapuoluetta sai kaikista äänistä 98% kun taas 10 eduskunnan ulkopuolista rahatonta puoluetta saivat yhteensä vain 2% äänistä. Julkisuudesta 98% tuli eduskuntapuolueille ja tästäkin suurin osa kolmelle valtapuolueelle. Eduskunnan ulkopuoliset pienpuolueet saivat Yleltä huomiota tuskin ollenkaan tai ehkä sen 2%. Jos puoluetuen poistaminen ei nyt ole realistista, niin realistista olisi sen jakaminen vaalituloksen mukaan tasaisesti kaikille vaaleissa saadun äänimäärän mukaan eikä saatujen kansanedustajien mukaan.”

”Saksa jälleen peräsimessä”

Ranskan ja Hollannin tyrmätessä EU:n perustuslain huokasivat monet helpotuksesta. Oli kuitenkin selvää, että suuret pääomapiirit tarvitsevat EU:lle perustuslain turvatakseen jatkossakin voittojensa kasvattamisen totesi Heikki Männikkö: ”Tämän todistivat oman maamme hallituspiirit ratifioimalla EU:n perustuslain mielenosoituksellisesti itsenäisyyspäivän aattona viime vuonna. Tässä Suomi asettui tukemaan Saksan tavoitetta EU:n perustuslain elvyttämiseksi. Merkelin johdolla äskettäin Berliinissä antoivat EU:n johtajat Saksalle oikeuden aloittaa uudelleen perustuslain valmistelut, josta nyt käytetään nimitystä ”yhteinen uudistettu perustus”. Tiedossa on, että tämä uusi sopimus tulee sisältämään ”pehmenneissä muodoissaan” kaikki ne asiat, jotka olivat jo hylättyissä sopimuksessa, mutta tästä eivät Euroopan kansat saisi äänestää. Oikeistoaltoa lyö läpi Euroopan. Tavoitteena on vahvistaa Natoa, heikentää palkkoja, työehtosopimuksia ja sosiaaliturvaa. Oireellisesti tämän liikkeen johdossa komeilee pääomapiirien mahtimaa Saksa. Euroopan pääomapiirien

vyörytys maanosan työkansaa kohtaan voidaan torjua vain siten, että työkansaa järjestäytyy taisteluun oikeuksiansa puolesta”.

Vastauksia hallitukselle esitettyihin kysymyksiin ei ole saatu

Pyrkimykseen elvyttää EU:n perustuslakia puuttui myös Lea Launokari: ”Merkel on lähettänyt EU:n jäsenmaiden hallituksille perustuslain muuttamiseen liittyviä seuraavanlaisia kysymyksiä: Kuinka koette mahdollisuuden käyttää toisenlaista terminologiaa ilman että perustuslain juridista sisältöä muutetaan; mitä mieltä olette, jos perustuslakitestitä jätetään pois EU:n tunnukset ja mitä mieltä olette muutamien jäsenmaiden ehdotuksesta jättää pois artikla, jossa sanotaan että unionin perustuslaki on ensisijainen jäsenvaltioidensa oikeuteen nähden? Kysymykset osoittavat Merkelin ääretöntä piittaamattomuutta, välinpitämättömyyttä kansalaisia kohtaan. Ei todella uskoi valtion päämiehen yrittävän näin halvoilla ja yksinkertaisilla tavoilla ostaa EU:lle perustuslakia. On myös kansalaisten aliarvioimista, ettei tällaisesta asiasta informoida tiedotusvälineissä eikä anneta kansalaisille mahdollisuutta ottaa osaa keskusteluun. Jotkut Tanskan, Ruotsin ja Suomen EU-kriittiset järjestöt ovat myös pyytäneet hallituksiltaan vastauksia samoihin kysymyksiin. Ne tuli antaa 4.5. mennessä sekä Merkelille että kansalaisjärjestöille. Tietääksemme emme ole vielä saaneet vastauksia.

Suomen innokkuutta olla mukana EU:n militarisoinnissa osoitti viime vuonna pikaisesti hyväksytyt kriisinhallintalaki, joka korvasi vanhan rauhanturvain. Tässä muutetussa kriisinhallintalaissa luvataan ilman YK:n mandaattia lähettää Suomen sotilaita EU-joukkojen mukana taistelemaan ympäri maailman. Lain tarkoitus on myös, että suomalaisilla joukoilla on täsmälleen yhtä suuret valtuudet kuin muillakin, eli myös Nato-joukoilla. Näin Suomi toimii kuten EU:n perustuslaki olisi jo voimassa unohtaan, että Suomi on edelleen YK:n täysivaltainen jäsen ja sen pitäisi siksi noudattaa YK:n sopimuksia.”

EU USA:n ja Venäjän riepotuksessa

EU:n merkittävä asema valtoliiton korostuu äskettäin julkisuuteen tulleen USA:n ohjustorjuntahankkeen myötä. Sen mukaan USA aikoo sijoittaa Puolaan ja Tshekkiin ohjustorjuntajärjestelmän: Tshekkiin rakennettaisiin huippumoderni tutka-asema ja Puolaan taas sijoitettaisiin torjuntaohjuksia. Kaikki tämä tapahtuisi USA:n johdon mukaan Pohjois-Korean ja Iranin mahdollisten ohjushyökkäysten torjumiseksi. Puola ja Tshekki kuuluvat USA:n nimittämiin ”uuden Euroopan maihin” -entisiin sosialistisiin maihin, jotka ovat rähmällään USA:n suuntaan -erotukseksi ”vanhan Euroopan maista”, kuten Ranskasta ja Saksasta, jotka ovat suhtautuneet kriittisesti Bushin sotahankkeisiin.

Huomionarvoista hankkeesta on se, että USA käyttäytyy aivan kuin EU:ta ei olisi olemassakaan. Se ei neuvottele EU:n kanssa vaan EU:n yksittäisten jäsenmaiden kanssa, joissa on sosialismin kaatamisen jälkeen vallassa patataantumukselliset ja äärioikeistolaiset hallinnot. Työrukkasenaan USA käyttää Natoa, ja myös sitä niin kuin Natossa ei muita maita olisikaan. Tällä tavalla USA on hajottamassa EU:n lisäksi myös Natoa.

Venäjä puolestaan reagoi ohjustorjuntahankkeeseen aivan päinvastoin. Se koki USA:n hankkeen suunnatuksi itseään vastaan. Venäjä nosti päävastuuseen EU:n, jonka olisi omalla alueellaan sentään osattava päättää, mitä siellä tehdään tai mitä ei. Niinpä sen viesti EU:n suuntaan oli, että jos sallitte ohjustorjuntahankkeen alueellenne, niin Venäjän on pakko alkaa suunnata omia ohjuksiaan EU:n alueelle. Venäjä kokee USA:n hankkeen horjuttavan vakavasti rauhaa Euroopassa. USA:lle Venäjä puolestaan esitti, että sijoitetaan tutka-asema Tshekkin sijasta Venäjän ylläpitämään tukikohtaan Azerbaizdaniin ja pistetään ohjukset Turkkiin.

Näin EU on Venäjän ja USA:n välissä kuin harakka tervatulla katolla. Jos pyrstö irtoaa tervasta niin jää nokka kiinni ja päinvastoin. Tämän konfliktin osoittaa, että Suomen tulee pysytellä erillään niin Natosta kuin EU:n joukoistakin, olivatpa ne sitten nopeita tai mieluummin hitaita.

Siprin tilastot osoittavat oikean ”roistovaltion”

Tukholman Kansainvälisen Rauhantutkimuslaitoksen SIPRI:n (Stockholm International Peace Research Institute) vuoden 2006 tilastot osoittavat jälleen kerran, että todellinen roistovaltio maailmassa on USA eikä mikään muu. Asevarusteluun tuhlatut rahat ovat karneavaa tuhlausta ja ne osoittavat kuka haluaa hallita maailmaa imperialistisen keinoin riistääkseen muita kansoja.

Maailmassa käytettiin v. 2006 asevarusteluun kaiken kaikkiaan yht. 1158 miljardia dollaria. Suurimmat asevarustelijat olivat USA 528,7 miljardia dollaria (46% maailman asevarustelumenosta), Iso-Britannia 59,2 mrd. (5%), Ranska 53,1 mrd. (5%), Kiina 49,5 mrd. (4%), Japani 43,7 mrd. (4%), Saksa 37 mrd. (3%), Venäjä 34,7 mrd. (3%).

Vertailun vuoksi Suomen menot olivat nyt v. 2006 dollareina jo 2,8 mrd., kun luku v. 2001 oli vielä 2,1 mrd.

USA:n asevarustelu ja sotamenot ovat siis melkein puolet koko maailman asevarustelumenosta. Tätä Bush perustelee sillä, että on käytävä terrorismin vastaista sotaa. Tosiasiassa USA käy sotaa hallitakseen yksin maailmaa ja sen raaka-aine- ja kauppamarkkinoita.

Nyt on Suomessa on peloteltu Venäjän ja Kiinan nousevilla sotilasbudjeteilla. Venäjä aikookin varapääministeri Sergei Ivanovin mukaan satsata asevarusteluun ja armeijansa ajanmukaistamiseen vuosina 2007 - 2015 yht. 31 mrd. dollaria. Nyt sormi suussa ihmetellään, että Venäjän varustelumenot ovat nelinkertaisesti vuodesta 2001. Tässä ei haluta nähdä sitä tosiasiaa, että Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen Venäjän asevarustelumenot myös romahtivat aivan pohjalukemille ja sieltä on ollut vain yksi tie, ylöspäin.

Venäjä ja Kiina varustautuvat siksi, että voisivat olla edes jonkinlaisena vastavoimana USA:n tolkkuttomalle pullistelulle. Suomen ei tarvitse olla huolissaan enempiä Venäjästä kuin Kiinastakaan. Sensijaan USA:n suhteen huoli on enemmän kuin aiheellinen. Pitää muistaa, että myös Nato on vahvasti USA-johdoinen.

Ihmetelkääs tätä!

UPM Kymmenen toimitusjohtaja ja Metsäteollisuus ry:n puheenjohtaja Jussi Pesonen kertoo 6.6. Hesarissa, että ”julkinen valta ei saa sekaantua metsäteollisuuteen”. Hänen mukaansa ”julkisen vallan kaikinainen väliintulo estävät liiketoiminnan kestävästi kehittämistä.”

Lukekaa Pesosen sanoma vielä toiseen kertaan. Sehän tarkoittaa, että metsäteollisuus haluaa asettaa maamme poliittisen vallan yläpuolelle! Metsäteollisuus siis haluaa irti kaikista yhteiskunnallisista vastuistaan ja velvoitteistaan, työllisyydestä ja verojen maksamisesta ym.

Jussi Pesoselle on sanottava, että hänellä asiat ovat heittäneet häränpölyä. Teollisuus on yhteiskuntaa varten eikä päinvastoin.

Pesonen on sama UPM:n toimitusjohtaja, joka vuosi sitten lakkautti Voikkaan yli 100 vuotta vanhan paperitehtaan saaden aikaan toista tuhatta työtöntä ja uhkan koko paikkakunnan tulevaisuuden ylle.